

Regeringens proposition till riksdagen om godkännande och sättande i kraft av avtalet och protokollet med Frankrike för att undanröja dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och för att förhindra kringgående av skatt och skatteundandragande

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås det att riksdagen godkänner det med Frankrike i april 2023 ingångna avtalet och protokollet för att undanröja dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och för att förhindra kringgående av skatt och skatteundandragande.

Avtalet och protokollet bygger, med vissa avvikelser, på OECD:s modellskatteavtal. De innehåller bestämmelser genom vilka en avtalsslutande stat tillerkänns rätten att beskatta olika inkomster medan den andra avtalsslutande staten i motsvarande mån måste avstå från att använda den beskattningsrätt som grundar sig på statens egen skattelagstiftning eller måste undanröja dubbelbeskattning i enlighet med bestämmelserna i avtalet och protokollet. Avtalet och protokollet innehåller även bland annat bestämmelser om förhindrande av missbruk av förmåner enligt avtalet och om utbyte av upplysningar om beskattning.

Avtalet och protokollet träder i kraft trettio dagar efter det att avtalsparterna har meddelat varandra att de har uppfyllt förutsättningarna för ikraftträdandet av avtalet.

I propositionen ingår ett förslag till lag om sättande i kraft av de bestämmelser i avtalet och protokollet som hör till området för lagstiftningen. Lagen avses träda i kraft samtidigt som avtalet och protokollet träder i kraft, vid en tidpunkt som föreskrivs genom förordning av statsrådet.

INNEHÅLL

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL	1
MOTIVERING	3
1 Bakgrund och beredning	3
1.1 Bakgrund	3
1.2 Beredning	4
2 Fördragets målsättning	4
3 De viktigaste förslagen	4
4 Propositionens konsekvenser	5
4.1 Ekonomiska konsekvenser	5
4.2 Konsekvenser för de skattskyldiga	7
4.3 Konsekvenser för myndigheterna	8
5 Bestämmelserna i fördraget och deras förhållande till lagstiftningen i Finland	8
6 Ikraftträdande	18
7 Bifall av Ålands lagting	19
8 Behovet av riksdagens samtycke samt behandlingsordning	19
8.1 Behovet av riksdagens samtycke	19
8.2 Behandlingsordning	19
LAGFÖRSLAG	21
Lag 21	
om avtalet och protokollet med Frankrike för att undanröja dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och för att förhindra kringgående av skatt och skatteundandragande	21
FÖRDRAGSTEXT	22
PROTOKOLL	58

MOTIVERING

1 Bakgrund och beredning

1.1 Bakgrund

Mellan Finland och Frankrike gäller för närvarande det i Helsingfors den 11 september 1970 mellan Republiken Finlands regering och Republiken Frankrikes regering ingångna avtalet för förhindrande av dubbelbeskattning av inkomst och förmögenhet samt kringgående av skatt (FördrS 8/1972).

Med anledning av den utveckling som skett inom undanröjandet av dubbelbeskattning, i OECD:s bilaterala modellavtal för skatter, nedan *modellavtalet*, och inom utbytet av upplysningar om beskattning bör det gällande skatteavtalet med Frankrike anses vara föråldrat och därmed i behov av en uppdatering. Avtalet bör betraktas som föråldrat i synnerhet när det gäller beskattningen av pension från annan än offentlig tjänst, beskattningen av vinstutdelning från portföljer och metoden för undanröjande av dubbelbeskattning av vinstutdelning från portföljer. Efter att avtalet undertecknades har det dessutom gjorts väsentliga ändringar i skattelagstiftningen i både Finland och Frankrike. Det har därför varit ändamålsenligt att ingå ett nytt avtal med Frankrike.

Finland har gällande omfattande skatteavtal, som innehåller bestämmelser om nästan alla frågor som tas upp i texten i modellavtalet, med följande 78 stater eller jurisdiktioner (fördragsserienummer inom parentes): Albanien (30/2023), Argentina (85/1996), Armenien (120/2007 och 31/2008), Australien (91/2007 och 32/2008), Azerbajdzjan (94/2006), Barbados (79/1992 och 58/2013), Belarus (84/2008), Belgien (66/1978, 54/1997 och 13/2014), Bosnien och Hercegovina (60/1987 och 75/2005), Brasilien (92/1997 och 33/1998), Bulgarien (11/1986), Cypern (40/2013), Danmark (26 och 95/1997, 34/1998, 127/2008, 43/2009 och 80/2019), Egypten (12/1966 och 56/1976), Estland (96/1993 och 55/2016), Filippinerna (60/1981), Frankrike (8/1972 och 5/1976), Färöarna (26 och 95/1997, 34/1998, 127/2008, 43/2009 och 80/2019), Förenade arabemiraten (90/1997 och 32/1998), Förenta staterna (2/1991 och 3/2008), Georgien (76/2008), Grekland (58/1981), Hongkong (79/2018), Indien (58/2010), Indonesien (4/1989), Irland (88/1993), Island (26 och 95/1997, 34/1998, 127/2008, 43/2009 och 80/2019), Israel (90/1998), Italien (55/1983), Japan (43/1972, 111/1991 och 76/1992), Kanada (2/2007), Kazakstan (85/2010), Kina (104/2010), Kirgizistan (14/2004), Kosovo (60/1987 och 1/2012), Kroatien (60/1987 och 34/1995), Lettland (92/1993 och 15/2021), Litauen (94/1993 och 67/2019), Luxemburg (18/1983, 60/1992 och 62/2010), Malaysia (16/1986), Malta (82/2001), Marocko (18/2013), Mexiko (65/1998), Moldavien (92/2008), Montenegro (60/1987 och 45/2007), Nederländerna (84/1997 och 31/1998), Nordmakedonien (23/2002), Norge (26 och 95/1997, 34/1998, 127/2008, 43/2009 och 80/2019), Nya Zeeland (49/1984 och 16/1988), Pakistan (15/1996), Polen (21/2010), Republiken Korea (75/1981), Rumänien (7/2000), Ryssland (110/2002), Schweiz (90/1993, 92/2006, 122/2010 och 14/2013), Serbien (60/1987 och 70/2001), Singapore (115/2002, 38/2003 och 41/2010), Slovakien (28/2000), Slovenien (70/2004), Spanien (32/2018), Sri Lanka (28/2018), Storbritannien (2/1970, 31/1974, 26/1981, 8/1987, 2/1992, 75/1992 och 63/1997), Sverige (26 och 95/1997, 34/1998, 127/2008, 43/2009 och 80/2019), Sydafrika (78/1995 och 4/1996), Tadzjikistan (72/2013), Tanzania (70/1978), Thailand (28/1986), Tjeckien (80/1995 och 5/1996), Turkiet (49/2012), Turkmenistan (12/2017), Tyskland (86/2017 och 12/2021), Ukraina (82/1995 och 6/1996), Ungern (51/1981), Uruguay (16/2013), Uzbekistan (10/1999 och 43/2016), Vietnam (112/2002 och 64/2003), Zambia (28/1985) och Österrike (18/2001 och 95/2011).

1.2 Beredning

Beredningen av fördraget

Försök att revidera skatteavtalet från 1970 gjordes ursprungligen redan på 1980- och 1990-talen, men något nytt avtal nåddes aldrig på grund av avvikande åsikter om fördelningen av beskattningsrätten för pensionsinkomster. Avtalsförhandlingarna inleddes på nytt 2019, och det nya skatteavtalet mellan Finland och Frankrike undertecknades den 4 april 2023.

Beredningen på nationell nivå

Finansministeriet tillsatte den 18 juni 2019 en delegation för avtalsförhandlingarna med Frankrike.

På föredragning av statsrådet beviljade republikens president den 23 mars 2023 fullmakt för undertecknande av avtalet.

2 Fördragets målsättning

Avtalet syftar primärt till att undanröja dubbelbeskattning på så sätt att det inte samtidigt skapas förutsättningar för icke-beskattning eller minskad skatt genom kringgående av skatt eller skatteundandragande. En avtalsslutande stat tillerkänns rätten att beskatta olika inkomster, medan den andra avtalsslutande staten i motsvarande mån måste avstå från att använda den beskattningsrätt som grundar sig på statens egen skattelagstiftning eller måste undanröja dubbelbeskattning i enlighet med bestämmelserna i avtalet. Dessutom innehåller avtalet en allmän bestämmelse för att förhindra missbruk av förmåner enligt avtalet. Vidare syftar avtalet till att avtala om samarbete mellan skattemyndigheterna i de avtalsslutande staterna särskilt när det gäller ett omfattande utbyte av skatteupplysningar.

Det aktuella avtalet grundar sig på det nuvarande skatteavtalet mellan Finland och Frankrike. Genom det nya avtalet uppdateras det till stora delar föråldrade skatteavtalet för att beakta den utveckling som skett i OECD:s modellavtal för skatter och inom utbytet av upplysningar om beskattning samt de ändringar som gjorts i skattelagstiftningen i Finland och Frankrike.

3 De viktigaste förslagen

I propositionen föreslås det att riksdagen godkänner skatteavtalet mellan Republiken Finlands regering och Republiken Frankrikes regering.

Propositionen innehåller också ett förslag till en så kallad blankettlag, genom vilken de bestämmelser i avtalet som hör till området för lagstiftningen sätts i kraft.

Det nya avtalet innebär en förändring av beskattningen av pension från annan än offentlig tjänst. Finland får enligt det nya avtalet även beskatta pensioner som betalas från Finland till Frankrike för annan än offentlig tjänst. Det nya avtalet förändrar också beskattningen av vinstutdelning. I det nya avtalet får källstaten för vinstutdelning rätt att på vinstutdelning från portföljer ta ut en källskatt på 15 procent, vilket är kutym i skatteavtalen. Dessutom förändras metoden för undanröjande av dubbelbeskattning så att undantagandemetoden ersätts av en avräkningsmetod. Vidare ändras definitionen av fast driftställe i det nya avtalet så att den huvudsakligen motsvarar OECD:s nyaste modellavtal.

4 Propositionens konsekvenser

4.1 Ekonomiska konsekvenser

Av avtalets syfte följer att mottagare av skatter som omfattas av avtalets tillämpningsområde inte utnyttjar sin beskattningsrätt i de fall som anges i avtalet eller att de på de sätt som förutsätts i avtalet annars medger skattenedsättning. Tillämpningen av avtalsbestämmelserna innebär i Finland att staten och kommunerna samt församlingarna inom den evangelisk lutherska kyrkan och det ortodoxa kyrkosamfundet avstår från en liten del av sina skatteinkomster för att internationell dubbelbeskattning ska undvikas.

Vinstutdelning

Enligt det nuvarande avtalet har källstaten inte beskattningsrätt i fråga om vinstutdelning (dividender) från portföljer, utan vinstutdelning beskattas endast i den stat där mottagaren har hemvist. Därmed får Finland i nuläget inga skatteinkomster för vinstutdelning som finländska bolag betalar till fysiska personer och bolag med hemvist i Frankrike. Det nya avtalet ger källstaten rätt att ta ut en källskatt på 15 procent på vinstutdelning från portföljer, förutsatt att det inte är fråga om utdelning av direktinvesteringar, det vill säga utdelning som betalas till ett bolag som har ägt minst fem procent av det utdelande bolaget den dag då utdelningen betalas och under åtminstone det år som föregår betalningsdagen. Till följd av ändringen får Finland intäkter av källskatt på sådan vinstutdelning från portföljer som betalas till Frankrike. Frankrike kan i sin tur ta ut motsvarande skatt på sådan vinstutdelning från portföljer som betalas till Finland. För undanröjande av dubbelbeskattning av vinstutdelning från portföljer används enligt det nya avtalet en avräkningsmetod. Det nya avtalet innebär inga förändringar i beskattningsrätten för utdelning av direktinvesteringar.

Enligt de årsanmälningar som Skatteförvaltningen fått av de bolag som betalat vinstutdelning betalades år 2019 till Frankrike annan vinstutdelning än för direktinvesteringar till ett belopp av ca 260 miljoner euro, för vilket det togs ut en skatt på ca 7 miljoner euro (ca 3 procent). Beloppet av annan utbetald vinstutdelning än för direktinvesteringar och av den skatt som tagits ut på dessa var år 2020 ca 145 miljoner euro respektive ca 20 miljoner euro (ca 14 procent), år 2021 ca 125 miljoner euro respektive ca 18 miljoner euro (ca 15 procent) och år 2022 ca 155 miljoner euro respektive ca 21 miljoner euro (ca 14 procent). Det totala beloppet av den vinstutdelning som betalas från Finland till Frankrike kan variera avsevärt från år till år, vilket bland annat beror på vilka beslut de enskilda bolagen och de enskilda investerarna fattar. När det gäller de årliga beloppen av den källskatt som i Finland tas ut på vinstutdelning som betalas till Frankrike bör man beakta att det nuvarande avtalet i vissa fall, snarast när det gäller fasta driftställen, ger källstaten beskattningsrätt. Dessutom kan man anta att en högre källskatt för vinstutdelningen än vad skatteavtalet föreskriver i vissa fall har innehållits med stöd av lagen om beskattning av begränsat skattskyldig för inkomst (627/1978) på grund av att betalaren inte har fått en tillräcklig utredning över mottagarens hemviststat. Mottagaren av vinstutdelning kan på ansökan få återbäring av källskatt från Skatteförvaltningen, om förutsättningarna för skatteavtalsförmånen uppfylls. De slutliga totala beloppen av källskatt varje år är därför lägre än de belopp som nämns ovan.

Enligt uppgifter från Skatteförvaltningen betalades det år 2019 från Frankrike till Finland vinstutdelning till ett belopp av ca 23 miljoner euro, på vilket Frankrike hade innehållit källskatt till ett belopp av ca 1,5 miljoner euro (ca 7 procent). Beloppet av utbetald vinstutdelning och av innehållen källskatt var år 2020 ca 36 miljoner euro respektive ca 0,6 miljoner euro (ca 2 procent), år 2021 ca 17 miljoner euro respektive 0,8 miljoner euro (ca 4,7 procent) och år 2022 ca 21 miljoner euro respektive ca 1 miljon euro (ca 5 procent). Noteras bör att den vinstutdelning

som betalats från Frankrike till Finland och den källskatt som tagits ut på den omfattar också utdelning av direktinvesteringar, som är befriad från skatt också enligt det nya avtalet.

Av dessa orsaker går det inte att utifrån uppgifterna från Skatteförvaltningen direkt beräkna eller bedöma hur stora konsekvenser det får för Finlands skatteinkomster att källstaten i fortsättningen ska ha rätt att beskatta vinstutdelning från portföljer som betalas till den andra avtalsslutande staten. Utifrån beloppen av den vinstutdelning som betalats från en avtalsslutande stat till den andra kan man ändå konstatera att det betalas avsevärt mycket mera vinstutdelning från Finland till Frankrike än från Frankrike till Finland. Därmed kan man bedöma att den nya bestämmelsen om beskattningsrätt för vinstutdelning från portföljer i någon mån kommer att leda till ökade skatteinkomster i Finland. Vidare bedöms källstatens rätt att i fortsättningen innehålla den i skatteavtal sedvanliga källskatten på 15 procent på vinstutdelning från portföljer leda till minskade möjligheter till aggressiv skatteplanering och kringgående av skatt i Finland och Frankrike. I Europa har det upptäckts ett stort antal arrangemang som syftar till att undvika källskatt, såsom så kallade cum/cum- och cum/ex-arrangemang. I dessa arrangemang har man vanligen utnyttjat skatteavtal där källstaten inte har beskattningsrätt för vinstutdelning.

Pensioner

I det nuvarande avtalet är det enbart pensionstagarens hemviststat som har beskattningsrätt för sådana pensioner och sådana utbetalningar grundade på frivillig pensionsförsäkring som betalas för annan än offentlig tjänst, i motsats till i fråga om pensioner för offentlig tjänst. Det nya avtalet ger i fråga om dessa pensioner beskattningsrätt också till den stat där pensionerna uppkommer, det vill säga källstaten.

Utifrån Skatteförvaltningens uppgifter för 2019–2022 betalades det årligen från Finland till Frankrike pensioner för andra än offentliga tjänster till i genomsnitt ca 700 personer till ett belopp av ca 10 miljoner euro. Från Frankrike till Finland betalades det på motsvarande sätt pensioner till ett genomsnittligt belopp på ca 3 miljoner euro, till ca 340 personer. I enlighet med det nuvarande avtalet har det för pensioner som betalats från Frankrike till Finland huvudsakligen betalats skatt till Finland.

Enligt Skatteförvaltningens statistik betalades det avsevärt mycket mer pensioner från Finland till Frankrike än från Frankrike till Finland. Detta kan i princip bedömas innebära att den förändrade beskattningsrätten för pensioner som betalas för annan än offentlig tjänst leder till ökade skatteinkomster i Finland. Det är emellertid svårt att bedöma hur beloppen kommer att förändras, eftersom dubbelbeskattningen av dessa pensioner undanröjs genom en så kallad omvänd avräkningsmetod. Det innebär att pension som betalas från Finland till en person som bor i Frankrike beskattas i Finland genom att den skatt som först betalats i hemviststaten Frankrike sedan avräknas i beskattningen i Finland. Beloppet av den skatt som i Finland inflyter från pensioner som betalas till Frankrike beror därmed i stor utsträckning på hur Frankrike beskattar pensionerna. Både i Finland och i Frankrike är beskattningen av pensioner progressiv. Inkomstskatteskalorna skiljer sig åt länderna emellan, och skillnaderna varierar enligt inkomstklass. Det är ändå inte fråga om så stora skillnader att de skulle kunna bedömas leda till avsevärda konsekvenser för skatteintäkterna.

Skatteinkomsterna från pensioner som betalas till Frankrike för annan än offentlig tjänst påverkas i hög grad också av den bestämmelse som begränsar källstatens beskattningsrätt. Liksom enligt det nuvarande avtalet har endast hemviststaten beskattningsrätt för pensioner som betalas från den ena avtalsslutande staten till en person som vid undertecknandet av avtalet, det vill säga den 4 april 2023, hade hemvist i den andra avtalsslutande staten. Förändringen i beskattningsrätten för pensioner syns därför inte direkt i beskattningsutfallet, utan börjar synas

gradvis allt efter som personer i den ena avtalsslutande staten går i pension och börjar få pension från den andra avtalsslutande staten.

Ekonomiska konsekvenser av andra ändringar i skatteavtalet

Enligt både det nuvarande och det nya avtalet har den stat, där ett fast driftställe finns, beskattningsrätt i fråga om ett flertal inkomstslag. Den ändrade definitionen av fast driftställe kan i viss mån leda till att de franska företagens fasta driftställen i Finland, och vice versa, ökar i antal, men ändringen bedöms inte ha några stora konsekvenser för skatteintäkterna. Inte heller några andra ändringar i bestämmelserna i avtalet har några avsevärda konsekvenser för exempelvis skatteintäkterna från betald ränta eller royalty.

4.2 Konsekvenser för de skattskyldiga

Det nya avtalet bedöms som helhet inte ha några avsevärda konsekvenser för de skattskyldiga med beaktande av att det redan i decennier har funnits ett skatteavtal mellan Finland och Frankrike.

I och med att källstaten vid sidan av hemviststaten får rätt att beskatta pensionsinkomster från annan än offentlig tjänst påverkas de pensionärer med hemvist i en avtalsslutande stat som får pension från den andra avtalsslutande staten. När exempelvis en pensionär med hemvist i Frankrike får pension från Finland, har i fortsättningen både Finland och Frankrike beskattningsrätt för pensionen. Pensionärer med hemvist i Frankrike som får pension från Finland får dra av den skatt som betalats i Frankrike från den skatt som betalas i Finland. Hur ändringen av beskattningsrätten för pension påverkar det relativa totala beloppet av den skatt som betalats på pensionen i de avtalsslutande staterna beror på hur vardera avtalsslutande staten beskattar pensioner. Ändringen påverkar dock inte pensionerna för personer som hade hemvist i en avtalsslutande stat den dag då det nya avtalet undertecknades, det vill säga den 4 april 2023, och som då fick sådan pension från den andra avtalsslutande staten som beskattas endast i personens hemviststat. Sådana pensioner beskattas även i fortsättningen endast i personens hemviststat.

Ändringen av definitionen av fast driftställe kan leda till att finländska företag oftare än i nuläget anses ha ett fast driftställe i Frankrike.

I och med att metoden för undanröjande av dubbelbeskattning förändras så att undantagandemetoden ersätts av en avräkningsmetod, påverkas den skattskyldiges totala skattegrad i fråga om flera inkomstslag, såsom vinstutdelning, lön, inkomst av fast egendom och överlåtelsevinst. Till exempel har skattskyldiga som får vinstutdelning från portföljer i fortsättningen med stöd av skatteavtalet rätt till skatteavräkning i sin hemviststat i fråga om källskatt som tagits ut på vinstutdelningen i källstaten. Det bör dock noteras att den skattskyldige ska betala skatt på samma vinstutdelning också i sin hemviststat. Beloppet av den skatt som ska betalas i hemviststaten utgörs av skillnaden mellan den skatt som enligt hemviststatens lagstiftning betalas på vinstutdelningen och den källskatt som i enlighet med skatteavtalet tagits ut på utdelningen i källstaten.

Ändringarna i avtalet kan också ha konsekvenser för personer som tillfälligt vistas i eller flyttar till den andra avtalsslutande staten för att undervisa eller bedriva forskning. Enligt det nuvarande avtalet är inkomst som lärare och forskare med hemvist i en avtalsslutande stat får från undervisnings- eller forskningsverksamhet i den andra avtalsslutande staten skattefri i denna andra avtalsslutande stat i högst två år. I det nya avtalet finns inget sådant undantag, utan

på inkomst av undervisnings- och forskningsverksamhet tillämpas artiklarna om beskattningsrätt för arbetsinkomst eller inkomst av offentlig tjänst.

4.3 Konsekvenser för myndigheterna

Det nya avtalet har inga avsevärda konsekvenser för myndigheterna med beaktande av att det redan i decennier har funnits ett skatteavtal mellan Finland och Frankrike.

I och med det nya avtalet måste Skatteförvaltningen uppdatera sina system och anvisningar. Avtalet medför inget behov av tilläggsresurser vid Skatteförvaltningen.

5 Bestämmelserna i fördraget och deras förhållande till lagstiftningen i Finland

Avtalet följer huvudsakligen den nyaste versionen av OECD:s modellavtal, som är från 2017. De största avvikelserna från modellavtalet gäller fördelningen av beskattningsrätten för vinstutdelning, ränteinkomst och pensioner.

Ingressen. I ingressen beskrivs avtalets syfte, vilket är undanröjande av dubbelbeskattning på så sätt att det inte samtidigt skapas förutsättningar för icke-beskattning eller minskad skatt genom kringgående av skatt eller skatteundandragande. Ingressen baserar sig på modellavtalet (2017).

Artikel 1. Personer på vilka avtalet tillämpas. I artikeln fastställs det på vilka personer avtalet ska tillämpas. Enligt punkt 1 tillämpas avtalet på personer som har hemvist i en avtalsslutande stat eller i båda avtalsslutande staterna.

I det nya avtalet har det till artikeln fogats en punkt 2, som innehåller bestämmelser om vart inkomst ska hänföras i situationer där inkomsten förvärfvas av eller genom en sådan sammanslutning eller annan motsvarande enhet som enligt skattelagstiftningen i någon av de avtalsslutande staterna helt eller delvis behandlas som skattemässigt transparent. Inkomsten anses då vara inkomst som förvärfvas av en person med hemvist i en avtalsslutande stat till den del som inkomsten vid beskattningen i denna stat behandlas som inkomst som förvärfvas av en person med hemvist i denna stat. På samma sätt behandlas denna typ av inkomst i situationer där en sammanslutning eller annan motsvarande enhet som enligt skattelagstiftningen i någon av de avtalsslutande staterna helt eller delvis behandlas som skattemässigt transparent har bildats i en tredjestat som anser sammanslutningen eller motsvarande enhet vara helt eller delvis skattemässigt transparent och som har ingått ett avtal om handräckning för förhindrande av kringgående av skatt och skatteundandragande med den avtalsslutande stat där inkomsten uppkommer. Bestämmelserna i punkt 2 tillämpas inte på inkomst som förvärfvas av eller genom en sådan sammanslutning eller annan motsvarande enhet som är en person med hemvist i Frankrike i enlighet med artikel 4.4, det vill säga en enhet som har platsen för sin verkliga ledning i Frankrike, som är skattskyldig i Frankrike och vars alla aktieägare, delägare eller medlemmar enligt skattelagstiftningen i Frankrike personligen är skyldiga att betala skatt på sin andel av vinsten från enheten.

Artikel 1.1 och artikel 1.2 första stycket motsvarar i huvudsak artikel 1.1 och 1.2 i modellavtalet (2017).

Artikel 2. Skatter på vilka avtalet tillämpas. De skatter på vilka avtalet tillämpas fastställs och anges i denna artikel. Förmögenhetsskatten har utelämnats ur det nya avtalet, eftersom den inte längre tas ut i Finland och dubbel förmögenhetsbeskattning alltså inte kan uppkomma. Därför

har också bestämmelserna om beskattningsrätt för förmögenhet, som finns i artikel 22 i det nuvarande avtalet, strukits ur det nya avtalet.

Artikel 3. Allmänna definitioner. I artikeln definieras uttryck som förekommer i flera av artiklarna i avtalet. Definitioner finns dessutom i artiklar som gäller vissa inkomster; exempelvis definieras uttrycken vinstutdelning, ränta och royalty i artiklarna 10–12, som gäller beskattning av dessa inkomster. I det nya avtalet definieras för tydlighetens skull vissa uttryck som inte definieras i det nuvarande avtalet. De, liksom mindre textändringar i vissa uttryck, är inte av sådan betydelse att de förändrar avtalets innehåll eller tillämpningsområde.

I artikeln föreskrivs det dessutom att varje uttryck som inte definieras i avtalet anses ha den betydelse som uttrycket har enligt lagstiftningen i den stat som tillämpar avtalet och att den betydelse som uttrycket har enligt skattelagstiftningen i denna stat äger företräde framför den betydelse uttrycket ges i annan lagstiftning.

Artikel 4. Hemvist. I artikeln definieras uttrycket person med hemvist i en avtalsslutande stat. I definitionen nämns också staten och dess politiska underavdelningar samt lokala myndigheter och offentligt rättsliga samfund. En juridisk person som har dubbel hemvist anses ha hemvist i den stat där platsen för dess verkliga ledning finns (punkt 3). Till artikeln har det fogats en punkt 4 med särskilda bestämmelser om vad uttrycket person med hemvist i en avtalsslutande stat innefattar när den avtalsslutande staten är Frankrike. Uttrycket innefattar då alla sammanslutningar och andra motsvarande enheter som har platsen för sin verkliga ledning i Frankrike, som är skattskyldiga i Frankrike och vars alla aktieägare, delägare eller medlemmar enligt skattelagstiftningen i Frankrike personligen är skyldiga att betala skatt på sin andel av vinsten från sammanslutningen eller motsvarande enhet.

Endast smärre ändringar har gjorts i artikeln. Artikel 4.1 och 4.2 motsvarar i huvudsak artikel 4.1 och 4.2 i modellavtalet (2017). Artikel 4.3 motsvarar artikel 4.3 i 2014 års version av modellavtalet, som inte innehåller något förfarande för ömsesidig överenskommelse mellan de behöriga myndigheterna för avgörande av hemviststaten för andra än fysiska personer.

Artikel 5. Fast driftställe. Uttrycket fast driftställe som definieras i artikeln är viktigt för tillämpningen av artikel 7, som gäller beskattning av inkomst av affärsverksamhet. Definitionen i det nya avtalet motsvarar 2017 års version av modellavtalet. Bestämmelserna i artikel 5.4 motsvarar alternativa bestämmelser i kommentaren till artikel 4 i modellavtalet (2017).

Till artikeln har det fogats en punkt 4.1, som utesluter vissa situationer från tillämpningsområdet för punkt 4. Med avvikelse från det gällande avtalet anses en stadigvarande plats för affärsverksamhet som används eller upprätthålls av ett företag utgöra ett fast driftställe i en avtalsslutande stat också om företaget eller ett närstående företag bedriver affärsverksamhet på samma plats eller på en annan plats i samma avtalsslutande stat. En ytterligare förutsättning för att detta ska anses vara ett fast driftställe är att platsen för affärsverksamhet utgör fast driftställe för någotdera företaget eller att hela den verksamhet som bedrivs av företagen inte är av förberedande eller biträdande art. Dessutom förutsätts det att den affärsverksamhet som bedrivs av de två företagen på samma plats, eller av samma företag eller närstående företag på de två platserna, utgör kompletterande funktioner som är del av en sammanhängande affärsverksamhet.

Enligt artikelns nya punkt 5 anses ett företag ha fast driftställe i en avtalsslutande stat, om en person för företagets räkning är verksam i den avtalsslutande staten och personen sluter avtal i företagets namn, sluter avtal som berör överföring av ägande av egendom eller beviljande av rätten att nyttja egendom som innehas av detta företag eller som detta företag har rätt att nyttja

eller sluter avtal som berör tillhandahållande av tjänster av detta företag. Ett företag anses, om någon av dessa förutsättningar uppfylls, ha fast driftställe i denna avtalsslutande stat i fråga om varje verksamhet som denna person bedriver för företaget, dock med beaktande av bestämmelserna i punkterna 4 och 4.1.

Den nya punkt 6 begränsar tillämpningen av punkt 5. Punkt 5 tillämpas inte i en situation där den person som är verksam i en avtalsslutande stat för ett företag i den andra avtalsslutande staten bedriver affärsverksamhet som oberoende representant och är verksam för företaget inom ramen för sin sedvanliga affärsverksamhet. Begränsningarna tillämpas dock inte i situationer där en person bedriver verksamhet uteslutande eller nästan uteslutande för ett eller flera företag som denna person är i intressegemenskap med.

Enligt artikelns nya punkt 7 medför omständigheten att ett bolag med hemvist i en avtalsslutande stat kontrollerar ett bolag med hemvist i den andra avtalsslutande staten eller ett bolag som bedriver affärsverksamhet i denna andra stat inte i sig att någotdera bolaget utgör fast driftställe för det andra.

I den nya punkt 8 definieras vad som vid tillämpningen av artikeln avses med närstående till ett företag. En person eller ett företag anses vara närstående till ett företag om, med beaktande av alla relevanta fakta och omständigheter, den ena kontrollerar den andra eller båda kontrolleras av samma personer eller företag. En person eller ett företag anses under alla omständigheter vara närstående till ett företag om den ena direkt eller indirekt innehar mer än 50 procent av det nyttobringande intresset i den andra (eller, i fråga om ett bolag, mer än 50 procent av det sammanlagda röstetalet och värdet av bolagets aktier eller nyttobringande intresset i fråga om eget kapital) eller om en annan person eller ett annat företag direkt eller indirekt innehar mer än 50 procent av det nyttobringande intresset (eller i fråga om ett bolag, mer än 50 procent av det sammanlagda röstetalet och värdet av bolagets aktier eller nyttobringande intresse i fråga om eget kapital) i personen och företaget eller i de två företagen.

Artikel 6. *Inkomst från fast egendom.* Inkomst från fast egendom får beskattas i den avtalsslutande stat där egendomen är belägen. Med sådan inkomst likställs bland annat inkomst genom bruk eller uthyrning av en lägenhet som besitts på grund av aktier eller andra andelar i fastighetssamfund. Sålunda får exempelvis inkomst som aktieägare i ett finländskt bostadsaktiebolag förvärvar genom uthyrning av sin aktielägenhet beskattas i Finland. Enligt punkt 2 i protokollet inbegriper uttrycket fast egendom när det gäller artikel 6 byggnader och inrättningar som ligger på någon annans mark och som tillsammans med besittningsrätten till marken kan överföras till en tredje part utan markägarens samtycke.

I artikeln har det endast gjorts smärre ändringar, och artikeln motsvarar i huvudsak artikel 6 i modellavtalet (2017).

Artikel 7. *Inkomst av affärsverksamhet.* Inkomst som ett företag i en avtalsslutande stat förvärvar får beskattas i den andra avtalsslutande staten endast om företaget bedriver affärsverksamhet i denna andra stat från ett där beläget fast driftställe (definierat i artikel 5). Inkomst av affärsverksamhet som den avtalsslutande stat där det fasta driftstället är beläget får beskatta omfattar endast inkomst som är hänförlig till det fasta driftstället (punkt 1). Om det i inkomst av affärsverksamhet ingår inkomst som behandlas särskilt i andra artiklar i avtalet, tillämpas på inkomsten de särskilda bestämmelser som gäller den.

I det nya avtalet ingår inga bestämmelser som motsvarar bestämmelserna om beskattning av självständigt personligt arbete i artikel 14 i det nuvarande avtalet. Artikeln i fråga har strukits

ur modellavtalet, och beskattningsrätten för inkomst av yrkesutövning avgörs utifrån artikel 7 i det nya avtalet.

I artikeln har det endast gjorts smärre ändringar och den motsvarar artikel 7 i 2010 års version av modellavtalet.

Artikel 8. Internationella transporter. Artikeln utgör ett undantag från bestämmelserna i artikel 7 i fråga om inkomst från sjö- och luftfart. Inkomst som ett företag i en avtalsslutande stat förvärvar genom internationell sjöfart eller lufttransport beskattas endast i denna avtalsslutande stat. Till artikeln har det fogats en punkt 2, enligt vilken bestämmelserna i punkt 1 tillämpas även på inkomst som förvärfvas genom deltagande i en pool, i gemensam affärsverksamhet eller i en internationell driftsorganisation.

Artikeln motsvarar artikel 8 i modellavtalet (2017).

Artikel 9. Företag med intressegemenskap. Inkomst som företag med intressegemenskap förvärvar får enligt artikeln justeras, om obehörig vinstöverföring kan påvisas. I Finland är bestämmelsen av betydelse med tanke på tillämpningen av 31 § i lagen om beskattningsförfarande (1558/1995). Till artikeln har det fogats en punkt 2 med en bestämmelse om motsvarande justeringar av internprissättning. Förfarandet med motsvarande justeringar har tillämpats mellan Finland och Frankrike sedan 2020, då artikel 17 stycke 1 i OECD:s multilaterala konvention för att genomföra skatteavtalsrelaterade åtgärder för att motverka skattebaserosion och flyttning av vinster (FördrS 22/2019), nedan *konventionen*, började tillämpas på de situationer som avses i artikel 9.2 i skatteavtalet.

Artikeln motsvarar artikel 9 i modellavtalet (2017).

Artikel 10. Vinstutdelning. Vinstutdelning får beskattas i den avtalsslutande stat där mottagaren av vinstutdelningen har hemvist.

Om mottagaren av vinstutdelning som betalas av ett franskt bolag är ett finländskt bolag som direkt besitter minst 10 procent av röstetalet i det bolag som betalar vinstutdelningen, är vinstutdelningen undantagen från skatt i Finland (artikel 21.1 b).

Enligt det nya avtalet får källstaten för vinstutdelningen, det vill säga den avtalsslutande stat där det bolag som betalar vinstutdelningen har hemvist, ta ut en skatt på högst 15 procent på vinstutdelningen (artikel 10.2 b). Källstaten har dock inte beskattningsrätt i fråga om vinstutdelningen, om det bolag med hemvist i den andra avtalsslutande staten som får vinstutdelning innehar minst 5 procent av kapitalet i det utdelande bolaget under en period om 365 dagar som innefattar den dag då vinstutdelningen betalas ut (artikel 10.2 a). Det nuvarande avtalet tillåter inte att källstaten beskattar vinstutdelning.

I punkt 3 definieras vad som i artikeln avses med uttrycket vinstutdelning. Punkten motsvarar, med undantag för sista meningen, artikel 10.3 i modellavtalet (2017). Enligt den sista meningen inbegriper uttrycket vinstutdelning även inkomst som enligt lagstiftningen i den stat där det utdelande bolaget har hemvist behandlas på samma sätt som utbetalning av vinst. Genom detta tillägg beaktas Frankrikes reservation mot artikel 10.3 i modellavtalet.

Källstaten är inte skyldig att iaktta dessa begränsningar, om den andel på grund av vilken vinstutdelningen betalas har ett verkligt samband med ett fast driftställe beläget i källstaten (punkt 4).

Uppkommen dubbelbeskattning undanröjs enligt det nya avtalet i Finland genom skatteavräkning i enlighet med artikel 21.1 a. I det nuvarande avtalet används en undantagandemetod.

I punkt 6 i det nya avtalet föreskrivs det om de avtalsslutande staternas beskattningsrätt för vinstutdelning som betalas av inkomst eller vinst från fast egendom i vissa situationer. Om ett investeringsinstrument som är bildat i en avtalsslutande stat årligen delar ut största delen av sin inkomst från fast egendom eller om inkomst eller vinst från den fasta egendomen är undantagen från skatt, får vinstutdelning som betalas till en person med hemvist i den andra avtalsslutande staten beskattas i denna andra stat (artikel 10.6 a). Även den stat där den fasta egendomen är belägen får beskatta sådan vinstutdelning, men den skatt som tas ut får uppgå till högst 15 procent av vinstutdelningens bruttobelopp, om den som har rätt till vinstutdelningen är en sådan person med hemvist i den andra avtalsslutande staten som direkt eller indirekt innehar en andel på under 10 procent av kapitalet i detta investeringsinstrument (artikel 10.6 b). Om andelen är minst 10 procent, får den avtalsslutande stat från vilken vinstutdelningen härrör beskatta vinstutdelningen i enlighet med sin nationella skattesats. Denna nya punkt har betydelse för de avtalsslutande staternas beskattningsrätt bland annat i fråga om vinstutdelning från så kallade REIT-bolag som hyr ut bostäder.

I punkt 3 i protokollet föreskrivs det att de kollektiva investeringsinstrument, bildade i en avtalsslutande stat, som omfattas av tillämpningsområdet för direktiv 2009/65/EG (fondföretag) ska erhålla de förmåner som avses i artikel 10. Dessutom ska sådana kollektiva investeringsinstrument, bildade i en avtalsslutande stat, som inte är fondföretag och som enligt lagstiftningen i den andra avtalsslutande staten jämföras med dess kollektiva investeringsinstrument erhålla de förmåner som avses i artikel 10 i fråga om den del av inkomsten som motsvarar rättigheterna hos personer med hemvist i en avtalsslutande stat eller hos personer med hemvist i en sådan annan stat med vilken den avtalsslutande stat från vilken vinstutdelningen härrör har ingått ett avtal om handräckning för att förhindra kringgående av skatt och skatteundandragande.

Punkterna 1–5 motsvarar i huvudsak artikel 10 i modellavtalet (2017).

Artikel 11. Räkna. Räkna beskattas enligt punkt 1, med avvikelse från modellavtalet, endast i den avtalsslutande stat där mottagaren har hemvist, om person i fråga har rätt till räntan. Bestämmelsen är förenlig med 9 § 2 mom. i inkomstskattelagen (1535/1992), enligt vilket en begränsat skattskyldig endast i vissa sällsynta fall av mindre betydelse ska betala skatt i Finland för här förvärvad ränteinkomst. Enligt det nuvarande avtalet kan ränta i regel beskattas i vardera avtalsslutande staten.

Källstaten är inte skyldig att iaktta bestämmelserna i punkt 1, om den fordran för vilken vinstutdelningen betalas har ett verkligt samband med ett fast driftställe beläget i källstaten.

I punkt 3 i protokollet finns en bestämmelse om den rätt till förmånerna enligt artikel 11 som kollektiva investeringsinstrument, bildade i en avtalsslutande stat, har. Det är fråga om motsvarande förmåner som de som beviljas kollektiva investeringsinstrument i fråga om artikel 10.

Artikel 11.2–11.4 motsvarar artikel 11.3, 11.4 och 11.6 i modellavtalet (2017).

Artikel 12. Royalty. Royalty beskattas endast i den stat där mottagaren har hemvist, om personen i fråga har rätt till royaltyn (punkt 1). Källstaten är inte skyldig att iaktta denna begränsning, om den rättighet eller egendom i fråga om vilken royaltyn betalas har ett verkligt

samband med ett fast driftställe beläget i källstaten (punkt 3). Royalty som betalas för nyttjanderätt till fast egendom eller för nyttjande av gruvor eller andra naturtillgångar beskattas i enlighet med artikel 6.

I artikeln har det endast gjorts smärre ändringar och den motsvarar artikel 12 i modellavtalet (2017).

Artikel 13. Överlåtelsevinst. Vinst, som en person med hemvist i en avtalsslutande stat förvärvar på grund av överlåtelse av fast egendom som är belägen i den andra avtalsslutande staten, får beskattas i den stat där egendomen är belägen (punkt 1). Enligt det nuvarande avtalet beskattas överlåtelsevinst i regel endast i den stat där den fasta egendomen är belägen. Om en person med hemvist i en avtalsslutande stat har ett fast driftställe i den andra avtalsslutande staten, får vinst som denne förvärvar på grund av överlåtelse av driftstället och av lös egendom som utgör en del av rörelsetillgångarna i driftstället beskattas i denna andra stat, det vill säga i den stat där den fasta egendomen är belägen (punkt 2).

Försäljningsvinst som ett företag i en avtalsslutande stat förvärvar på grund av överlåtelse av skepp eller luftfartyg som används i internationell trafik eller lös egendom som är hänförlig till användningen av sådana skepp eller luftfartyg beskattas endast i denna stat, det vill säga den stat där företaget är beläget (punkt 3).

Enligt punkt 4, som fogats till artikeln, får vinst, som en person med hemvist i en avtalsslutande stat förvärvar på grund av överlåtelse av sådana aktier, rättigheter eller liknande intressen, såsom intressen i en sammanslutning eller trust, beskattas i den andra avtalsslutande staten, om värdet av dessa aktier, rättigheter eller liknande intressen när som helst under de 365 dagar som föregår överlåtelsen till mer än 50 procent, direkt eller indirekt, härrör från i artikel 6 avsedd fast egendom som är belägen i denna andra stat. Således får alltså vinst, som en aktieägare i ett finländskt bostadsaktiebolag förvärvar vid överlåtelse av sin aktielägenhet, beskattas i Finland. Dessa bestämmelser har tillämpats mellan Finland och Frankrike sedan 2024, då artikel 9 stycke 4 i konventionen, som har samma innehåll, började tillämpas på bestämmelserna i avtalet.

Vinst på grund av överlåtelse av annan egendom än sådan som avses ovan beskattas endast i överlåtarens hemviststat.

Artikeln motsvarar huvudsakligen artikel 13 i modellavtalet (2017).

Artikel 14. Arbetsinkomst. Lön och annan betalning som en person förvärvar på grund av anställning beskattas enligt punkt 1 endast i personens hemviststat, om inte arbetet utförs i den andra avtalsslutande staten (arbetsstat). Om arbetet utförs i denna andra stat, får ersättning för arbetet beskattas där. Enligt punkt 2 beskattas arbete dock endast i hemviststaten, om alla följande villkor är uppfyllda:

- inkomsttagaren vistas i den andra staten under en eller flera tidsperioder som sammanlagt inte överstiger 183 dagar under en tolv månadersperiod,
- lönen betalas av en arbetsgivare som inte har hemvist i arbetsstaten,
- lönen belastar inte ett fast driftställe i arbetsstaten.

Trots de bestämmelser som beskrivs ovan får ersättning för arbete, som utförs på grund av anställning ombord på ett skepp eller luftfartyg som används i internationell trafik av ett företag i en avtalsslutande stat, beskattas i företagets hemviststat.

Enligt punkt 4 i protokollet ska bestämmelserna i artikel 14.2 inte tillämpas på uthyrda arbetstagare. I den punkten definieras när en arbetstagare med hemvist i en avtalsslutande stat anses vara uthyrd. Det nuvarande avtalet innehåller inga sådana bestämmelser.

Endast smärre ändringar har gjorts i artikeln. Bestämmelserna i artikeln överensstämmer med praxis i Finlands skatteavtal och följer bestämmelserna i artikel 15 i modellavtalet (2017).

Om Frankrike har beskattningsrätt i egenskap av arbetsstat med stöd av artikeln, undanröjs dubbelbeskattningen i Finland i enlighet med avräkningsmetoden i artikel 21.1 a.

Artikel 15. Styrelsearvode. Styrelsearvode som en person förvärvar i egenskap av medlem i en styrelse eller ett förvaltningsråd i ett bolag får beskattas i vardera avtalsslutande staten.

I artikeln har det endast gjorts smärre ändringar och den motsvarar i huvudsak artikel 16 i modellavtalet (2017).

Artikel 16. Underhållningsartister, sportutövare och modeller. I artikeln föreskrivs det om undantag från bestämmelserna i artiklarna 14 och 20 (Annan inkomst) i fråga om inkomst som underhållningsartister, sportutövare och, till skillnad från det nuvarande avtalet, även modeller förvärvar genom personlig verksamhet. Inkomst av en artists, en sportutövares eller en modells personliga verksamhet får, oberoende av om inkomsten betalas till konstnären, sportutövaren eller modellen själv eller till någon annan, beskattas i den avtalsslutande stat där verksamheten bedrivs (punkt 1 första stycket samt punkt 2). I det nya andra stycket i punkt 1 föreskrivs det dessutom särskilt att inkomst som en underhållningsartist, sportutövare eller modell med hemvist i en avtalsslutande stat förvärvar från den andra avtalsslutande staten för prestationer som inte kan separeras från personens kända yrkesroll får beskattas i denna andra stat. Enligt den nya punkt 3 tillämpas bestämmelserna i artikeln dock inte på inkomsten, om underhållningsartistens, sportutövarens eller modellens besök i en avtalsslutande stat helt eller huvudsakligen finansieras med offentliga medel av den andra staten.

Punkt 1 första stycket och punkt 2 motsvarar i huvudsak artikel 17 i modellavtalet (2017). Modellavtalet innehåller inga bestämmelser om modeller och inga bestämmelser som motsvarar punkt 1 andra stycket eller punkt 3.

Artikel 17. Pension och liknande prestationer. Artikeln innehåller bestämmelser om beskattningsrätt för pensioner och andra liknande prestationer som betalas för andra än offentliga tjänster. I det nuvarande avtalet är det enbart pensionstagarens hemviststat som har beskattningsrätt för sådana pensioner och sådana utbetalningar grundade på frivillig pensionsförsäkring som betalas för andra än offentliga tjänster. Det nya avtalet ger en rätt omfattande beskattningsrätt också till den stat där pensionerna uppkommer, det vill säga källstaten. Källstaten har beskattningsrätt, om de pensionsavgifter som förmånstagaren betalat var avdragsgilla från förmånstagarens beskattningsbara inkomst i källstaten, om de pensionsavgifter som arbetsgivaren betalat till pensionssystemet inte var beskattningsbar inkomst för förmånstagaren i källstaten eller om pensionerna betalas i enlighet med källstatens socialförsäkringslagstiftning (punkt 2). Detta innebär i praktiken att Finland i fortsättningen också får beskatta pensioner som betalats från Finland till Frankrike för andra än offentliga tjänster.

I situationer enligt punkt 2 tillämpas på undanröjande av dubbelbeskattning en så kallad omvänd avräkningsmetod, där dubbelbeskattning undanröjs av källstaten i stället för av inkomsttagarens hemviststat (artikel 21, Undanröjande av dubbelbeskattning). Således undanröjer Finland dubbelbeskattningen av pension som betalas från Finland till personer med hemvist i Frankrike

genom att från den skatt på pensionen som betalas i Finland räkna av den skatt som betalats i Frankrike. Enligt artikel 21.3 får avräkningen inte överstiga den del av skatten på inkomst, beräknad innan avräkningen, som hänför sig till sådan inkomst som kan beskattas i källstaten, vilket innebär att beloppet av finsk skatt utgör en övre gräns för beloppet av den franska skatt som dras av. I enlighet med samma punkt beviljas i hemviststaten inte avräkning för skatt som betalats i källstaten med stöd av punkterna 1 och 2.

I punkt 4 i artikel 29, som gäller ikraftträdandet av avtalet, utesluts från tillämpningen av artikel 17.2 pensioner för personer som hade hemvist i en avtalsslutande stat den dag då det nya avtalet undertecknades, det vill säga den 4 april 2023. En ytterligare förutsättning är att personerna då fick sådan pension från den andra avtalsslutande staten som enligt bestämmelserna i artikel 18 eller 21 i det nuvarande avtalet beskattas endast i personens hemviststat. Sådana pensioner beskattas endast i personens hemviststat, men endast så länge som personen utan avbrott har hemvist i den staten.

Bestämmelserna i artikeln motsvarar huvudsakligen alternativa bestämmelser i kommentaren till artikel 18 i modellavtalet (2017).

Denna reglering motsvarar den praxis som Finland strävar efter att följa vid förhandlingar om skatteavtal.

Artikel 18. Offentlig tjänst. Bestämmelserna i artikel 19 i det nuvarande avtalet ger utöver inkomsttagarens hemviststat även källstaten beskattningsrätt i fråga om inkomst av offentlig tjänst. Enligt det nya avtalet beskattas inkomst av offentlig tjänst enligt huvudregeln endast i källstaten, det vill säga i den avtalsslutande stat från vilken ersättningen betalas (punkt 1 a). Motsvarande huvudregel gäller också pension som betalas på grund av en sådan tjänst (punkt 2 a). Den andra avtalsslutande staten har dock exklusiv beskattningsrätt i fråga om lön från en offentlig tjänst och pension som betalats på grund av en sådan tjänst, om arbetet (i fråga om lönen) utförs i denna andra avtalsslutande stat och personen i fråga har hemvist i och är medborgare i denna stat utan att samtidigt vara medborgare i den förstnämnda staten.

I punkt 3, som fogats till artikeln, finns bestämmelser om beskattningsrätten i fråga om lön, pension och annan liknande ersättning som betalas till en anställd vid en diplomatisk beskickning. Om en avtalsslutande stats diplomatiska beskickning i den andra avtalsslutande staten anställer en person som har hemvist i denna andra stat och som är medborgare i båda avtalsslutande staterna, beskattas lön, pension och annan liknande ersättning som den förstnämnda avtalsslutande staten betalar till personen endast i den andra avtalsslutande staten.

Om det är fråga om en offentlig aktörs affärsverksamhet, tillämpas artiklarna 14–17 i avtalet (punkt 4).

Bestämmelserna i artikel 18 tillämpas inte på inkomster som förvärvats av personer som hade hemvist i en avtalsslutande stat den dag då avtalet undertecknades, det vill säga den 4 april 2023, och som då fick sådan ersättning, inbegripet pension, som betalades av den andra avtalsslutande staten. Sådana inkomster beskattas även i fortsättningen i enlighet med bestämmelserna om vederlag i artikel 19 i det nuvarande avtalet (artikel 29.5).

Punkterna 1, 2 och 4 motsvarar i huvudsak artikel 19 i modellavtalet (2017).

Artikel 19. Studerande och praktikanter. Inkomst som studerande, affärspraktikanter och yrkeslärlingar erhåller från källor utanför studie- eller praktikstaten beskattas inte i studie- eller praktikstaten, om de villkor som anges i artikeln uppfylls. Med avvikelse från artikel 20 i det

nuvarande avtalet är inkomster som förvärvas i studie- eller praktikstaten inte undantagna från skatt. Det nya avtalet innehåller inte heller några särskilda bestämmelser om temporär skattefrihet för inkomst av sådant undervisnings- och forskningsarbete som utförts till allmän nytta. Enligt artikel 20 stycke 2 i det nuvarande avtalet är sådan inkomst av undervisnings- eller forskningsarbete som förvärvats av personer som har hemvist i en avtalsslutande stat och som vistas i den andra avtalsslutande staten för att där bedriva sådant arbete skattefritt i denna andra avtalsslutande stat under högst två år räknat från personens ankomst till den staten. Artikel 29 i det nya avtalet innehåller en övergångsbestämmelse om denna temporära skattefrihet. Enligt artikel 29.6 ska bestämmelsen om skattefrihet i det nuvarande avtalet tillämpas på personer som vid ikraftträdandet av det nya avtalet har rätt till sådana tidsbegränsade förmåner som avses i artikel 20 stycke 2 i det nuvarande avtalet. I punkt 5 i protokollet anges vilka personer uttrycket affärspraktikant eller yrkeslärling omfattar när det gäller artikel 19.

Artikeln motsvarar huvudsakligen artikel 20 i modellavtalet (2017).

Artikel 20. Annan inkomst. Inkomster som inte behandlas i artiklarna 6–19 beskattas endast i den avtalsslutande stat där inkomsttagaren har hemvist. I punkt 3, som fogats till artikeln, föreskrivs det om ett undantag från denna huvudregel. Enligt punkt 3 tillämpas när, på grund av särskilda förbindelser mellan en person med hemvist i en avtalsslutande stat och en annan person eller mellan dem båda och en tredje person, beloppet av inkomsten överstiger det belopp som skulle ha avtalats mellan dem om sådana förbindelser inte funnits, bestämmelserna i artikel 20 endast på det sistnämnda beloppet. I sådana fall beskattas det överskjutande beloppet i enlighet med lagstiftningen i vardera avtalsslutande staten med iakttagande av de övriga bestämmelserna i avtalet.

Punkterna 1 och 2 motsvarar artikel 21 i modellavtalet (2017).

Artikel 21. Undanröjande av dubbelbeskattning. Till skillnad från i det nuvarande avtalet använder Finland i det nya avtalet en avräkningsmetod som huvudsaklig metod för undanröjande av dubbelbeskattning. Punkt 1 i artikeln gäller Finland. Led a bygger på principen att en inkomsttagare med hemvist i Finland beskattas också för sådan inkomst som enligt avtalet kan beskattas i inkomstens källstat Frankrike. Från den skatt som betalas i Finland avräknas dock den skatt som i enlighet med avtalet har betalats för samma inkomst i Frankrike. I Finland gäller i fråga om undanröjande av dubbelbeskattning dessutom bestämmelserna i lagen om undanröjande av internationell dubbelbeskattning (1552/1995).

Om inkomst, som en person med hemvist i Finland förvärvar, enligt en bestämmelse i avtalet är undantagen från skatt i Finland, får Finland ändå vid bestämmandet av beloppet av skatten på personens återstående inkomst beakta den inkomst som undantagits från skatt, med andra ord tillämpa en undantagandemetod med progressionsförbehåll.

Dessutom har man när det gäller Finland avvikit från den huvudsakliga avräkningsmetoden i fall där ett bolag med hemvist i Frankrike betalar vinstutdelning till ett sådant bolag med hemvist i Finland som direkt besitter minst 10 procent av röstetalet i det bolag som betalar vinstutdelningen. Sådan vinstutdelning är undantagen från finsk skatt.

Även Frankrike använder i regel en avräkningsmetod som metod för undanröjande av dubbelbeskattning.

I punkt 3, som fogats till artikeln, föreskrivs det om undanröjande av dubbelbeskattning av pensioner (artikel 17). Vardera staten undanröjer dubbelbeskattning genom att tillämpa så kallad omvänd avräkning. Saken behandlas närmare i samband med artikel 17.

Artikel 22. Förbud mot diskriminering. Förbudet mot diskriminering gäller skatter av varje slag och beskaffenhet.

Artikeln motsvarar huvudsakligen artikel 24 i modellavtalet (2017).

Artikel 23. Förfarandet vid ömsesidig överenskommelse. Artikeln ger den, som anser att en avtalsslutande stat eller båda avtalsslutande staterna vidtagit åtgärder som för honom eller henne medför eller kommer att medföra beskattning som strider mot bestämmelserna i avtalet, möjlighet att lägga fram saken för de behöriga myndigheterna. Behörig myndighet när det gäller Finland är i regel Skatteförvaltningen. Saken ska läggas fram inom tre år från den tidpunkt då personen i fråga fick vetskap om den åtgärd som gett upphov till beskattning som strider mot bestämmelserna i avtalet. Om den behöriga myndigheten finner invändningen grundad men inte själv kan få till stånd en tillfredsställande lösning, ska myndigheten sträva efter att lösa frågan genom ömsesidig överenskommelse med den behöriga myndigheten i den andra avtalsslutande staten i syfte att undvika beskattning som strider mot avtalet. I praktiken har bestämmelser med samma innehåll huvudsakligen tillämpats mellan Finland och Frankrike sedan 2020, då artikel 16 stycke 1 första och andra meningen, stycke 2 andra meningen och stycke 3 första meningen i konventionen började tillämpas på bestämmelserna i avtalet.

Artikeln motsvarar artikel 25.1–25.4 i modellavtalet (2017). På det nuvarande avtalet tillämpas skiljeförfarandet enligt konventionen. Det nya avtalet innehåller inga bestämmelser om skiljeförfarande. På tvistefrågor som gäller skatteavtalet mellan Finland och Frankrike kan däremot tillämpas ett tvistlösningsförfarande som baserar sig på genomförandet av rådets direktiv (EU) 2017/1852 om skattetvistlösningsmekanismer i Europeiska unionen. I Finland har direktivet genomförts genom lagen om förfarandet för att lösa internationella skattetvister (530/2019).

Artikel 24. Utbyte av upplysningar. Utbytet av upplysningar gäller skatter av varje slag och beskaffenhet.

Artikeln baserar sig på artikel 26 i modellavtalet (2017).

Artikel 25. Handräckning vid indrivning av skatter. Artikeln innehåller bestämmelser om den handräckning som de avtalsslutande staterna ska ge varandra vid indrivning av skattefordringar. Till skillnad från i det nuvarande avtalet har handräckning vid indrivning av skattefordringar i det nya avtalet inte avgränsats till skatter som omfattas av avtalet, utan den gäller skatter av varje slag och beskaffenhet som påförs för de avtalsslutande staternas eller deras politiska underavdelningars eller lokala eller regionala myndigheters räkning.

Artikeln motsvarar artikel 27 i modellavtalet (2017).

Artikel 26. Medlemmar av diplomatiska beskickningar och konsulat. Bestämmelserna i punkt 1, som gäller medlemmar av diplomatiska beskickningar och konsulat, motsvarar bestämmelserna i artikel 28 i modellavtalet (2017). I det nya avtalet har till artikeln fogats en ny punkt 2, som förtydligar tillämpningen av artikeln genom att det föreskrivs var medlemmar av diplomatiska beskickningar och konsulat anses ha hemvist oberoende av bestämmelserna i artikel 4. Bestämmelsen motsvarar till stor del en tilläggsbestämmelse i kommentaren till artikel 28 i modellavtalet.

Artikel 27. Nekande av förmåner enligt avtalet. Artikeln innehåller en bestämmelse om förhindrande av missbruk av avtalet, som tillämpas trots de övriga bestämmelserna i avtalet. En förmån enligt avtalet ska inte ges i fråga om en inkomst, om det med hänsyn till alla relevanta

fakta och omständigheter rimligen kan antas att ett av de huvudsakliga syftena med det arrangemang eller den transaktion som direkt eller indirekt resulterade i förmånen var att få förmånen. Förmånen kan dock beviljas, om det fastställs att det under omständigheterna är förenligt med de relevanta bestämmelsernas ändamål och syfte att förmånen ges. Bestämmelsen kallas för ett test av det huvudsakliga syftet (principal purpose test, PPT).

Artikel 28 motsvarar artikel 29.9 i modellavtalet (2017). Denna bestämmelse om förhindrande av missbruk av avtalet har tillämpats mellan Finland och Frankrike sedan 2020, då artikel 7 stycke 1 i konventionen, som har samma innehåll, började tillämpas på bestämmelserna i avtalet.

Artikel 28. Tillämpningsätt. Enligt punkt 1 kan de behöriga myndigheterna i de avtalslutande staterna enas om sättet att tillämpa avtalet. Enligt punkt 2 ska i synnerhet, för erhållande i en avtalslutande stat av de förmåner som avses i artiklarna 10–12, som gäller vinstutdelning, ränta och royalty, personer med hemvist i den andra avtalslutande staten uppvisa de handlingar som den förstnämnda staten förutsätter. Det nuvarande avtalet innehåller inga sådana bestämmelser.

Artikel 29. Ikraftträdande. Artikel 29 innehåller bestämmelser om ikraftträdandet av avtalet.

Artikel 30. Upphörande. Artikel 30 innehåller bestämmelser om upphörande av avtalet. Avtalet ska gälla tills vidare.

Protokollet. I punkt 1 i protokollet anges vilka franska utomeuropeiska förvaltningsområden som omfattas när det gäller artikel 3.1 c.

De övriga bestämmelserna i protokollet behandlas i samband med de artiklar som de gäller.

6 Ikraftträdande

Vardera avtalslutande staten ska underrätta den andra när förutsättningarna för ikraftträdandet av avtalet har uppfyllts. Avtalet träder i kraft trettio dagar efter dagen för den senare av underrättelserna.

Bestämmelserna i avtalet tillämpas i Finland i fråga om skatter som innehålls vid källan, på inkomst som förvärfvas den 1 januari det kalenderår som följer närmast efter det år då avtalet träder i kraft eller senare. I fråga om övriga skatter på inkomst tillämpas bestämmelserna i avtalet i Finland på skatter som bestäms för skatteår som börjar den 1 januari det kalenderår som följer närmast efter det år då avtalet träder i kraft eller senare. I Frankrike tillämpas bestämmelserna i avtalet i fråga om sådana skatter på inkomst som innehålls vid källan, på belopp som beskattas efter det kalenderår då avtalet träder i kraft. I fråga om sådana skatter på inkomst som inte innehålls vid källan tillämpas bestämmelserna i avtalet i Frankrike på inkomst som hänför sig till sådana kalenderår eller räkenskapsperioder, enligt vad som är tillämpligt, som börjar efter det kalenderår då avtalet träder i kraft. I fråga om övriga skatter tillämpas bestämmelserna i avtalet i vardera avtalslutande staten på beskattning där den händelse som ligger till grund för skatterna inträffar efter det kalenderår då avtalet träder i kraft. I avsnitt 5 i propositionen behandlas i samband med artiklarna 17–19 dessutom de särskilda ikraftträdande- och övergångsbestämmelser som gäller beskattningsrätten för pensioner, för lön och annan liknande ersättning från offentlig tjänst och för studerandes och lärares inkomst.

Tillämpningen av det i Helsingfors den 11 september 1970 mellan Republiken Frankrikes regering och Republiken Finlands regering ingångna avtalet för förhindrande av dubbelbeskattning av inkomst och förmögenhet samt kringgående av skatt upphör att vara tillämpligt i fråga om de skatter som omfattas av tillämpningsområdet för det nya avtalet i

enlighet med de bestämmelser som beskrivs i ovanstående stycke. Giltigheten för 1970 års avtal upphör vid den sista tidpunkt då det enligt den bestämmelse som beskrivs ovan i detta stycke är tillämpligt.

Det föreslås att den lag som ingår i propositionen ska träda i kraft samtidigt som avtalet träder i kraft för Finlands del, vid en tidpunkt som föreskrivs genom förordning av statsrådet.

7 Bifall av Ålands lagting

Om ett fördrag eller någon annan internationell förpliktelse som Finland ingår eller förbinder sig till innehåller en bestämmelse i en fråga som enligt självstyrelselagen för Åland (1144/1991) faller inom landskapets behörighet, träder bestämmelsen enligt 59 § i den lagen i kraft i landskapet endast om lagtinget ger sitt bifall till den författning genom vilken bestämmelsen sätts i kraft. Bilateral skatteavtal innehåller bestämmelser som hör till landskapets behörighet med stöd av 18 § 5 punkten i självstyrelselagen. Ålands lagtings bifall enligt 59 § 1 mom. i självstyrelselagen behövs alltså för att den ikraftträdandelag som ingår i propositionen ska träda i kraft i landskapet Åland.

8 Behovet av riksdagens samtycke samt behandlingsordning

8.1 Behovet av riksdagens samtycke

Enligt 94 § 1 mom. i grundlagen krävs riksdagens godkännande bland annat för fördrag och andra internationella förpliktelser som innehåller sådana bestämmelser som hör till området för lagstiftningen. Enligt grundlagsutskottets tolkningspraxis avser riksdagens befogenhet att godkänna internationella förpliktelser alla de bestämmelser i internationella förpliktelser som i materiellt hänseende hör till området för lagstiftningen. En bestämmelse ska anses höra till området för lagstiftningen, om 1) den gäller utövande eller begränsning av någon grundläggande fri- eller rättighet som är skyddad i grundlagen, 2) den i övrigt gäller grunderna för individens rättigheter och skyldigheter, 3) den sak som bestämmelsen gäller enligt grundlagen ska föreskrivas i lag, 4) det finns lagbestämmelser om den sak som bestämmelsen gäller, eller om 5) det enligt rådande uppfattning i Finland ska lagstiftas om saken. Frågan påverkas inte av om bestämmelsen strider mot eller överensstämmer med en lagbestämmelse i Finland (GrUU 11/2000 rd, GrUU 12/2000 rd och GrUU 45/2000 rd). Enligt 81 § 1 mom. och 121 § 3 mom. i grundlagen ska bestämmelser om grunderna för skattskyldigheten utfärdas genom lag. Dessutom hör bestämmelser, som indirekt påverkar tolkningen och tillämpningen av materiella bestämmelser som hör till området för lagstiftningen, också själva till området för lagstiftningen (GrUU 6/2001 rd och GrUU 24/2001 rd). Sådana är till exempel avtalets definitioner och bestämmelser om tillämpningsområde.

Artiklarna 6–20, som gäller beskattning av inkomst och i vilka det föreskrivs om fördelning av beskattningsrätten för inkomst eller om nedsättning av eller undantag från nationell skatt, innehåller bestämmelser som hör till området för lagstiftningen. Därför kräver avtalet till dessa delar riksdagens godkännande.

Artikel 21, som gäller undanröjande av dubbelbeskattning, och artiklarna 22–26 innehåller bestämmelser som direkt eller indirekt hänför sig till beskattning och som därmed hör till området för lagstiftningen. Artikel 27 kan medföra att nedsättning av eller undantag från skatt inte beviljas. Också till dessa delar kräver bestämmelserna i avtalet riksdagens godkännande.

8.2 Behandlingsordning

Eftersom avtalet inte innehåller bestämmelser som gäller grundlagen på det sätt som avses i 94 § 2 mom. eller 95 § 2 mom. i grundlagen, kan avtalet enligt regeringens uppfattning godkännas med enkel majoritet och förslaget till lag om sättande i kraft av avtalet godkännas i vanlig lagstiftningsordning.

Kläm 1

Med stöd av vad som anförts ovan och i enlighet med 94 § i grundlagen föreslås det att riksdagen godkänner det i Helsingfors den 4 april 2023 mellan Republiken Finlands regering och Republiken Frankrikes regering ingångna avtalet och protokollet för att undanröja dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och för att förhindra kringgående av skatt och skatteundandragande.

Kläm 2

Eftersom avtalet och protokollet innehåller bestämmelser som hör till området för lagstiftningen, föreläggs riksdagen samtidigt följande lagförslag:

Lag

om avtalet och protokollet med Frankrike för att undanröja dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och för att förhindra kringgående av skatt och skatteundandragande

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

De bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i det i Helsingfors den 4 april 2023 mellan Republiken Finlands regering och Republiken Frankrikes regering ingångna avtalet och protokollet för att undanröja dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och för att förhindra kringgående av skatt och skatteundandragande ska gälla som lag, sådana som Finland har förbundit sig till dem.

2 §

Bestämmelser om sättande i kraft av de bestämmelser i avtalet och i protokollet som inte hör till området för lagstiftningen utfärdas genom förordning av statsrådet.

3 §

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna lag utfärdas genom förordning av statsrådet.

Helsingfors den 7 mars 2024

Statsminister

Petteri Orpo

Finansminister Riikka Purra

Översättning

**AVTAL MELLAN REPUBLIKEN
FINLANDS REGERING OCH
REPUBLIKEN FRANKRIKES
REGERING FÖR ATT UNDANRÖJA
DUBBELBESKATTNING
BETRÄFFANDE SKATTER PÅ
INKOMST OCH FÖR ATT FÖRHINDRA
KRINGGÅENDE AV SKATT OCH
SKATTEUNDANDRAGANDE**

**CONVENTION ENTRE LE
GOUVERNEMENT DE LA
RÉPUBLIQUE DE FINLANDE ET LE
GOUVERNEMENT DE LA
RÉPUBLIQUE FRANÇAISE POUR
L'ÉLIMINATION DE LA DOUBLE
IMPOSITION EN MATIÈRE D'IMPÔTS
SUR LE REVENU ET LA PRÉVENTION
DE L'ÉVASION ET DE LA FRAUDE
FISCALES**

Republiken Finlands regering och
Republiken Frankrikes regering, som

önskar vidareutveckla sina ekonomiska
relationer och utvidga sitt samarbete i
skattefrågor,

avser att ingå avtal för att undanröja
dubbelbeskattning beträffande skatter på
inkomst, utan att skapa förutsättningar för
icke-beskattning eller minskad skatt genom
kringgående av skatt eller
skatteundandragande (inbegripet genom
treaty shopping-arrangemang, som syftar till
att personer med hemvist i tredjestater
indirekt ska få förmåner enligt detta avtal),

har kommit överens om följande:

Artikel 1

Personer på vilka avtalet tillämpas

1. Detta avtal tillämpas på personer som har
hemvist i en avtalsslutande stat eller i båda
avtalsslutande staterna.

2. Vid tillämpningen av detta avtal ska
inkomst som förvärfvas av eller genom en
sådan sammanslutning eller annan
motsvarande enhet (inbegripet konsortier)
som enligt skattelagstiftningen i någon av de
avtalsslutande staterna helt eller delvis
behandlas som skattemässigt transparent
anses vara inkomst som förvärfvas av en
person med hemvist i en avtalsslutande stat,
men endast till den del som inkomsten vid

Le Gouvernement de la République de
Finlande et le Gouvernement de la
République française,

Soucieux de promouvoir leurs relations
économiques et d'améliorer leur coopération
en matière fiscale,

Entendant conclure une Convention pour
l'élimination de la double imposition à
l'égard d'impôts sur le revenu, et ce, sans
créer de possibilités de non-imposition ou
d'imposition réduite via des pratiques
d'évasion ou de fraude fiscale (résultant
notamment de la mise en place de stratégies
de chalandage fiscal destinées à obtenir des
allègements prévus dans la présente
Convention au bénéfice indirect de résidents
d'États tiers),

Sont convenus des dispositions suivantes :

Article 1

Personnes visées

1. La présente Convention s'applique aux
personnes qui sont des résidents d'un État
contractant ou des deux États contractants.

2. Aux fins de la présente Convention, le
revenu perçu par ou via une société de
personnes ou toute autre entité analogue (y
compris un groupement de personnes)
considérée comme totalement ou
partiellement transparente sur le plan fiscal
selon la législation fiscale de l'un des États
contractants est considéré comme étant le
revenu d'un résident d'un État contractant,
mais uniquement dans la mesure où ce

beskattningen i denna stat behandlas som inkomst som förvärvas av en person med hemvist i denna stat.

Om en sådan sammanslutning eller annan motsvarande enhet (inbegripet konsortier) som enligt skattelagstiftningen i någon av de avtalsslutande staterna helt eller delvis behandlas som skattemässigt transparent har bildats i en tredjestat, anses inkomsten dock vara inkomst som förvärvas av en person med hemvist i en avtalsslutande stat endast om också denna tredjestat anser sammanslutningen eller motsvarande enhet (inbegripet konsortier) vara helt eller delvis skattemässigt transparent och tredjestaten har ingått ett avtal om handräckning för förhindrande av kringgående av skatt och skatteundandragande med den avtalsslutande stat där inkomsten uppkommer.

Bestämmelserna i denna punkt tillämpas inte på inkomst som förvärvas av eller genom en sådan sammanslutning eller annan motsvarande enhet (inbegripet konsortier) som är en person med hemvist i Frankrike i enlighet med artikel 4.4.

Artikel 2

Skatter på vilka avtalet tillämpas

1. Detta avtal tillämpas på skatter på inkomst som påförs för en avtalsslutande stats eller dess politiska underavdelningars eller lokala eller regionala myndigheters räkning, oberoende av det sätt på vilket skatterna tas ut.

2. Med skatter på inkomst förstås alla skatter som tas ut på inkomst i dess helhet eller på delar av inkomst, inbegripet skatter på vinst på grund av överlåtelse av lös eller fast egendom, samt skatter på värdestegring.

3. De befintliga skatter på vilka detta avtal tillämpas är särskilt

a) i Finland

(i) de statliga inkomstskatterna,

(ii) inkomstskatterna för samfund,

revenu est traité, aux fins de l'imposition par cet État, comme le revenu d'un résident de cet État.

Lorsque la société de personnes ou toute autre entité analogue (y compris un groupement de personnes) considérée comme totalement ou partiellement transparente sur le plan fiscal selon la législation fiscale de l'un des États contractants est établie dans un État tiers, ce revenu ne peut toutefois être considéré comme étant le revenu d'un résident d'un État contractant que si cet État tiers considère également comme totalement ou partiellement transparente sur le plan fiscal la société de personnes ou toute autre entité analogue (y compris un groupement de personnes) et s'il a conclu avec l'État contractant d'où provient le revenu une convention d'assistance administrative en vue de lutter contre l'évasion et la fraude fiscales.

Les dispositions du présent paragraphe ne s'appliquent pas à un revenu perçu par ou via une société de personnes ou toute autre entité analogue (y compris un groupement de personnes) qui est un résident de France conformément au paragraphe 4 de l'article 4.

Article 2

Impôts visés

1. La présente Convention s'applique aux impôts sur le revenu perçus pour le compte d'un État contractant, de ses subdivisions politiques ou de ses collectivités locales ou territoriales, quel que soit le système de perception.

2. Sont considérés comme impôts sur le revenu les impôts perçus sur le revenu total ou sur des éléments du revenu, y compris les impôts sur les gains provenant de l'aliénation de biens mobiliers ou immobiliers, ainsi que les impôts sur les plus-values.

3. Les impôts actuels auxquels s'applique la Convention sont notamment :

a) en ce qui concerne la Finlande :

(i) l'impôt d'État sur le revenu (« valtion tuloverot » ; « de statliga inkomstskatterna ») ;

- (iii) kommunalskatten,
- (iv) kyrkoskatten,
- (v) källskatten på ränteinkomst, och
- (vi) källskatten för begränsat skattskyldig

(nedan ”finsk skatt”),
 b) i Frankrike
 (i) inkomstskatten (impôt sur le revenu),
 (ii) bolagsskatten (impôt sur les sociétés),
 (iii) avgifterna på bolagsskatten
 (contributions sur l’impôt sur les sociétés),
 (iv) de allmänna socialavgifterna
 (contributions sociales généralisées) och
 avgifterna ämnade för avbetalning på
 skulden inom den sociala tryggheten
 (contributions pour le remboursement de la
 dette sociale),

inbegripet källskatter och förskott på
 ovannämnda skatter

(nedan ”fransk skatt”).

4. Avtalet tillämpas även på alla sådana
 skatter av samma eller i huvudsak likartat
 slag som efter undertecknandet av avtalet tas
 ut vid sidan av eller i stället för de befintliga
 skatterna. De behöriga myndigheterna i de
 avtalsslutande staterna ska meddela varandra
 de väsentliga ändringar som gjorts i deras
 skattelagstiftning.

Artikel 3

Allmänna definitioner

1. Om inte sammanhanget föranleder
 annat, har vid tillämpningen av detta avtal
 följande uttryck nedan angiven betydelse:

a) ”en avtalsslutande stat” och ”den andra
 avtalsslutande staten” avser Frankrike eller
 Finland, beroende på sammanhanget,

b) ”Finland” avser Republiken Finland och
 avser, när uttrycket används i geografisk
 betydelse, Republiken Finlands territorium

(ii) l’impôt sur les sociétés (« yhteisöjen
 tuloverot » ; « inkomstskatterna för samfund
 ») ;

(iii) l’impôt communal (« kunnallisvero » ;
 « kommunalskatten ») ;

(iv) l’impôt ecclésiastique (« kirkollisvero
 » ; « kyrkoskatten ») ;

(v) l’impôt retenu à la source sur les intérêts
 (« korkotulon lähdevero » ; « källskatten på
 ränteinkomst ») ; et

(vi) l’impôt retenu à la source sur les
 revenus de non-résidents (« rajoitetusti
 verovelvollisen lähdevero » ; « källskatten
 för begränsat skattskyldig ») ;

(ci-après dénommés « impôt finlandais »)

b) en ce qui concerne la France :

(i) l’impôt sur le revenu ;

(ii) l’impôt sur les sociétés ;

(iii) les contributions sur l’impôt sur les
 sociétés ;

(iv) les contributions sociales généralisées
 et les contributions pour le remboursement de
 la dette sociale ;

y compris toutes retenues à la source et
 avances décomptées sur ces impôts ;

(ci-après dénommés « impôt français ») ;

4. La Convention s’applique aussi aux
 impôts de nature identique ou analogue qui
 seraient établis après la date de signature de
 la Convention et qui s’ajouteraient aux
 impôts actuels ou qui les remplaceraient. Les
 autorités compétentes des États contractants
 se communiquent les modifications
 significatives apportées à leurs législations
 fiscales.

Article 3

Définitions générales

1. Au sens de la présente Convention, à
 moins que le contexte n’exige une
 interprétation différente :

a) Les expressions « État contractant » et «
 autre État contractant » désignent, suivant les
 cas, la France ou la Finlande ;

b) le terme « Finlande » désigne la
 République de Finlande et, lorsqu’il est
 employé dans un sens géographique, désigne

samt de områden som gränsar till Republiken Finlands territorialvatten och inom vilka Finland i överensstämmelse med folkrättens regler får utöva sina suveräna rättigheter eller sin jurisdiktion med avseende på utforskning och utnyttjande av naturtillgångar på havsbotten och i dess underlag samt i vattnen ovanför dem,

c) ”Frankrike” avser Republiken Frankrikes departement i Europa och de utomeuropeiska förvaltningsområden som anges i protokollet, inbegripet territorialhavet och de områden utanför territorialhavet inom vilka Republiken Frankrike i överensstämmelse med folkrättens regler har suveräna rättigheter eller utövar sin jurisdiktion med avseende på utforskning och utnyttjande av naturtillgångar på havsbotten och i dess underlag samt i vattnen ovanför dem,

d) ”person” inbegriper fysiska personer, bolag och andra personsammanslutningar,

e) ”bolag” avser en juridisk person eller en annan enhet som vid beskattningen behandlas som en juridisk person,

f) ”företag” avser bedrivandet av varje form av affärsverksamhet,

g) ”företag i en avtalsslutande stat” och ”företag i den andra avtalsslutande staten” avser företag som drivs av en person med hemvist i en avtalsslutande stat, respektive företag som drivs av en person med hemvist i den andra avtalsslutande staten,

h) ”internationell trafik” avser transport med skepp eller luftfartyg som används av ett företag i en avtalsslutande stat, utom när skeppet eller luftfartyget används enbart mellan platser i den andra avtalsslutande staten,

i) ”behörig myndighet” avser

(i) i Finland finansministeriet, dess befullmäktigade representant eller den myndighet som finansministeriet förordnar att vara behörig myndighet,

(ii) i Frankrike finansministern eller ministrans befullmäktigade representant,

j) ”medborgare” avser i förhållande till en avtalsslutande stat

le territoire de la République de Finlande et toute région adjacente aux eaux territoriales de la République de Finlande à l'intérieur de laquelle, conformément au droit international, la Finlande peut exercer des droits souverains ou sa juridiction concernant l'exploration et l'exploitation des ressources naturelles des fonds marins, de leur sous-sol et des eaux surjacentes ;

c) le terme « France » désigne les départements métropolitains de la République française et les collectivités territoriales d'outre-mer listées au Protocole, y compris la mer territoriale, et, au-delà de la mer territoriale, les espaces marins sur lesquels la République française exerce, en conformité avec le droit international, sa juridiction ou des droits souverains aux fins de l'exploration et de l'exploitation des ressources naturelles des fonds marins, de leur sous-sol et des eaux surjacentes ;

d) le terme « personne » comprend les personnes physiques, les sociétés et tous autres groupements de personnes ;

e) le terme « société » désigne toute personne morale ou toute entité qui est considérée comme une personne morale aux fins d'imposition ;

f) le terme « entreprise » s'applique à l'exercice de toute activité ou affaire ;

g) les expressions « entreprise d'un État contractant » et « entreprise de l'autre État contractant » désignent respectivement une entreprise exploitée par un résident d'un État contractant et une entreprise exploitée par un résident de l'autre État contractant ;

h) l'expression « trafic international » désigne tout transport par un navire ou un aéronef exploité par une entreprise d'un État contractant, sauf lorsque le navire ou l'aéronef n'est exploité qu'entre des points situés dans l'autre État contractant ;

i) l'expression « autorité compétente » désigne :

(i) dans le cas de la Finlande, le ministère des Finances, son représentant autorisé ou l'autorité désignée comme autorité compétente par le ministère des finances ;

(ii) dans le cas de la France, le ministre des Finances ou son représentant autorisé ;

j) le terme « national », en ce qui concerne un État contractant, désigne :

(i) en fysisk person med nationalitet eller medborgarskap i den avtalsslutande staten, och

(ii) en juridisk person, en sammanslutning eller ett annat konsortium enligt den lagstiftning som gäller i denna avtalsslutande stat,

k) ”affärsverksamhet” innefattar utövandet av fritt yrke och annan självständig verksamhet.

2. När en avtalsslutande stat tillämpar avtalet anses, om inte sammanhanget föranleder annat, varje uttryck som inte definierats i avtalet ha den betydelse som uttrycket vid tidpunkten för tillämpningen har enligt den statens lagstiftning i fråga om sådana skatter på vilka avtalet tillämpas, och den betydelse som uttrycket har enligt tillämplig skattelagstiftning i denna stat äger företräde framför den betydelse uttrycket ges i annan lagstiftning i denna stat.

Artikel 4

Hemvist

1. Vid tillämpningen av detta avtal avser uttrycket ”person med hemvist i en avtalsslutande stat” en person som enligt lagstiftningen i denna stat är skattskyldig där på grund av domicil, bosättning, plats för företagsledning, plats för grundandet eller någon annan liknande omständighet och innefattar också denna stat och dess politiska underavdelningar och lokala och regionala myndigheter samt statens och dess politiska underavdelningars och lokala och regionala myndigheters offentligrättsliga samfund. Detta uttryck inbegriper emellertid inte en person som är skattskyldig i denna stat endast för inkomst från källor i denna stat.

2. När en fysisk person i enlighet med bestämmelserna i punkt 1 har hemvist i båda avtalsslutande staterna, bestäms personens hemvist på följande sätt:

a) personen anses ha hemvist endast i den stat där han eller hon har en bostad som stadigvarande står till hans eller hennes

(i) toute personne physique qui possède la nationalité ou la citoyenneté de cet État contractant ; et

(ii) toute personne morale, société de personnes ou association constituée conformément à la législation en vigueur dans cet État contractant ;

k) les termes « activité », par rapport à une entreprise, et « affaires » comprennent l'exercice de professions libérales ainsi que l'exercice d'autres activités de caractère indépendant.

2. Pour l'application de la Convention à un moment donné par un État contractant, tout terme ou expression qui n'y est pas défini a, sauf si le contexte exige une interprétation différente, le sens que lui attribue, à ce moment, le droit de cet État concernant les impôts auxquels s'applique la Convention, le sens attribué à ce terme ou expression par le droit fiscal de cet État prévalant sur le sens que lui attribuent les autres branches du droit de cet État.

Article 4

Résident

1. Au sens de la présente Convention, l'expression « résident d'un État contractant » désigne toute personne qui, en vertu de la législation de cet État, est assujettie à l'impôt dans cet État en raison de son domicile, de sa résidence, de son siège de direction, de son lieu d'enregistrement ou de tout autre critère de nature analogue et s'applique aussi à cet État ainsi qu'à toutes ses subdivisions politiques ou collectivités locales ou territoriales et aux personnes morales de droit public de cet État, de ses subdivisions politiques ou de ses collectivités locales ou territoriales. Toutefois, cette expression ne comprend pas les personnes qui ne sont assujetties à l'impôt dans cet État que pour les revenus de sources situées dans cet État.

2. Lorsque, selon les dispositions du paragraphe 1, une personne physique est un résident des deux États contractants, sa situation est réglée de la manière suivante :

a) cette personne est considérée comme un résident seulement de l'État où elle dispose d'un foyer d'habitation permanent ; si elle

förfogande; om personen har en sådan bostad i båda staterna, anses han eller hon ha hemvist endast i den stat med vilken hans eller hennes personliga och ekonomiska förbindelser är starkast (centrum för levnadsintressena),

b) om det inte kan avgöras i vilken stat personen har centrum för sina levnadsintressen eller om personen inte i någondera staten har en bostad som stadigvarande står till hans eller hennes förfogande, anses personen ha hemvist endast i den stat där han eller hon stadigvarande vistas,

c) om personen stadigvarande vistas i båda staterna eller om personen inte vistas stadigvarande i någon av dem, anses personen ha hemvist endast i den stat där han eller hon är medborgare,

d) om personen är medborgare i båda staterna eller om personen inte är medborgare i någon av dem, ska de behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna avgöra frågan genom ömsesidig överenskommelse.

3. När en annan än en fysisk person i enlighet med bestämmelserna i punkt 1 har hemvist i båda avtalsslutande staterna, anses personen ha hemvist endast i den stat där platsen för dess verkliga ledning finns.

4. Uttrycket ”person med hemvist i en avtalsslutande stat” innefattar, när den avtalsslutande staten är Frankrike, alla sammanslutningar och andra motsvarande enheter (inbegripet konsortier)

a) vilka har platsen för sin verkliga ledning i Frankrike,

b) vilka är skattskyldiga i Frankrike, och

c) vilkas alla aktieägare, delägare eller medlemmar enligt skattelagstiftningen i Frankrike personligen är skyldiga att betala skatt på sin andel av vinsten från sammanslutningen eller motsvarande enhet (inbegripet konsortier).

Artikel 5

Fast driftställe

dispose d'un foyer d'habitation permanent dans les deux États, elle est considérée comme un résident seulement de l'État avec lequel ses liens personnels et économiques sont les plus étroits (centre des intérêts vitaux) ;

b) si l'État où cette personne a le centre de ses intérêts vitaux ne peut pas être déterminé, ou si elle ne dispose d'un foyer d'habitation permanent dans aucun des États, elle est considérée comme un résident seulement de l'État où elle séjourne de façon habituelle ;

c) si cette personne séjourne de façon habituelle dans les deux États ou si elle ne séjourne de façon habituelle dans aucun d'eux, elle est considérée comme un résident seulement de l'État dont elle possède la nationalité ;

d) si cette personne possède la nationalité des deux États ou si elle ne possède la nationalité d'aucun d'eux, les autorités compétentes des États contractants tranchent la question d'un commun accord.

3. Lorsque, selon les dispositions du paragraphe 1, une personne autre qu'une personne physique est un résident des deux États contractants, elle est considérée comme un résident seulement de l'État où son siège de direction effective est situé.

4. L'expression « résident d'un État contractant » comprend, lorsque cet État contractant est la France, toute société de personnes ou toute autre entité analogue (y compris un groupement de personnes) :

a) dont le siège de direction effective est en France ;

b) qui est assujettie à l'impôt en France ; et

c) dont tous les porteurs de parts, associés ou membres sont, en application de la législation fiscale française, personnellement soumis à l'impôt à raison de leur quote-part dans les bénéfices de cette société de personnes ou de cette autre entité analogue (y compris un groupement de personnes).

Article 5

Établissement stable

1. Vid tillämpningen av detta avtal avser uttrycket ”fast driftställe” en stadigvarande plats för affärsverksamhet, från vilken ett företags verksamhet helt eller delvis bedrivs.

2. Uttrycket ”fast driftställe” innefattar särskilt

- a) platser för företagsledning,
- b) filialer,
- c) kontor,
- d) fabriker,
- e) verkstäder, och
- f) gruvor, olje- eller gaskällor, stenbrott och andra platser för utvinning av naturtillgångar.

3. En plats för byggnads-, anläggnings- eller installationsverksamhet utgör ett fast driftställe endast om sådan verksamhet pågår under mer än tolv månader.

4. Trots vad som föreskrivs ovan i denna artikel anses uttrycket ”fast driftställe” inte innefatta

- a) användningen av anordningar uteslutande för lagring, utställning eller utlämnande av varor som tillhör företaget,
- b) innehavet av ett varulager som tillhör företaget uteslutande för lagring, utställning eller utlämnande,
- c) innehavet av ett varulager som tillhör företaget uteslutande för sådan bearbetning eller förädling som utförs av ett annat företag,
- d) innehavet av en stadigvarande plats för affärsverksamhet uteslutande för inköp av varor eller inhämtande av upplysningar för företaget,
- e) innehavet av en stadigvarande plats för affärsverksamhet uteslutande för att för företaget bedriva sådan verksamhet som inte anges i leden a–d, under förutsättning att verksamheten är av förberedande eller biträdande art,
- f) innehavet av en stadigvarande plats för affärsverksamhet uteslutande för någon kombination av verksamheter som anges i leden a–e, under förutsättning att hela den verksamhet som bedrivs från den stadigvarande platsen för affärsverksamhet och som grundar sig på denna kombination är av förberedande eller biträdande art.

4.1 Punkt 4 tillämpas inte på en stadigvarande plats för affärsverksamhet som används eller upprätthålls av ett företag, om

1. Au sens de la présente Convention, l’expression « établissement stable » désigne une installation fixe d’affaires par l’intermédiaire de laquelle une entreprise exerce tout ou partie de son activité.

2. L’expression « établissement stable » comprend notamment :

- a) un siège de direction,
- b) une succursale,
- c) un bureau,
- d) une usine,
- e) un atelier, et
- f) une mine, un puits de pétrole ou de gaz, une carrière ou tout autre lieu d’extraction de ressources naturelles.

3. Un chantier de construction ou de montage ne constitue un établissement stable que si sa durée dépasse 12 mois.

4. Nonobstant les dispositions précédentes du présent article, on considère qu’il n’y a pas « établissement stable » si :

- a) il est fait usage d’installations aux seules fins de stockage, d’exposition ou de livraison de marchandises appartenant à l’entreprise ;
- b) des marchandises appartenant à l’entreprise sont entreposées aux seules fins de stockage, d’exposition ou de livraison ;
- c) des marchandises appartenant à l’entreprise sont entreposées aux seules fins de transformation par une autre entreprise ;
- d) une installation fixe d’affaires est utilisée aux seules fins d’acheter des marchandises ou de réunir des informations, pour l’entreprise ;
- e) une installation fixe d’affaires est utilisée aux seules fins d’exercer, pour l’entreprise, toute autre activité non énumérée aux sous-paragraphes a) à d), à condition que cette activité revête un caractère préparatoire ou auxiliaire ; ou
- f) une installation fixe d’affaires est utilisée aux seules fins de l’exercice cumulé d’activités mentionnées aux sous-paragraphes a) à e), à condition que l’activité d’ensemble de l’installation fixe d’affaires résultant de ce cumul revête un caractère préparatoire ou auxiliaire.

4.1. Le paragraphe 4 ne s’applique pas à une installation fixe d’affaires utilisée ou détenue par une entreprise si la même

samma företag eller ett närstående företag bedriver affärsverksamhet på samma plats eller på en annan plats i samma avtalsslutande stat och

a) denna plats eller andra plats utgör fast driftställe för företaget eller det närstående företaget enligt bestämmelserna i denna artikel, eller

b) hela den verksamhet som bedrivs genom en kombination av verksamheter av dessa två företag på samma plats, eller av samma företag eller närstående företag på de två platserna, inte är av förberedande eller biträdande art,

förutsatt att den affärsverksamhet som bedrivs av de två företagen på samma plats, eller av samma företag eller närstående företag på de två platserna, utgör kompletterande funktioner som är del av en sammanhängande affärsverksamhet.

5. Om en person för ett företags räkning är verksam i en avtalsslutande stat och därvid regelmässigt sluter avtal i företagets namn, eller regelmässigt har den ledande funktion som leder till att sådana avtal sluts som rutinmässigt sluts av företaget utan väsentliga materiella ändringar av företaget, och dessa avtal

a) är i företagets namn, eller

b) berör överföring av ägande av egendom eller beviljande av rätten att nyttja egendom som innehas av detta företag eller som detta företag har rätt att nyttja, eller

c) berör tillhandahållande av tjänster av detta företag,

ska, trots vad som föreskrivs i punkterna 1 och 2 och om inte bestämmelserna i punkt 6 föranleder annat, detta företag anses ha fast driftställe i denna avtalsslutande stat i fråga om varje verksamhet som denna person bedriver för företaget, om inte personens verksamhet är begränsad till sådan verksamhet som anges i punkt 4 och som, om den bedrivs från en stadigvarande plats för affärsverksamhet (annan än en sådan stadigvarande plats för affärsverksamhet på vilken punkt 4.1 skulle tillämpas), inte skulle

entreprise ou une entreprise étroitement liée exerce des activités d'entreprise dans la même installation ou dans une autre installation dans le même État contractant et

a) cette installation ou cette autre installation constitue un établissement stable pour l'entreprise ou pour l'entreprise étroitement liée en vertu des dispositions du présent article, ou

b) l'activité d'ensemble résultant du cumul des activités exercées par les deux entreprises dans la même installation, ou par la même entreprise ou des entreprises étroitement liées dans les deux installations, ne revêt pas un caractère préparatoire ou auxiliaire,

si les activités d'entreprise exercées par les deux entreprises dans la même installation, ou par la même entreprise ou des entreprises étroitement liées dans les deux installations, constituent des fonctions complémentaires qui s'inscrivent dans un ensemble cohérent d'activités d'entreprise.

5. Nonobstant les dispositions des paragraphes 1 et 2, mais sous réserve des dispositions du paragraphe 6, lorsqu'une personne agit dans un État contractant pour le compte d'une entreprise et, ce faisant, conclut habituellement des contrats ou joue habituellement le rôle principal menant à la conclusion de contrats qui, de façon routinière, sont conclus sans modification importante par l'entreprise, et que ces contrats sont

a) au nom de l'entreprise, ou

b) pour le transfert de la propriété de biens, ou pour la concession du droit d'utiliser des biens, appartenant à cette entreprise ou que l'entreprise a le droit d'utiliser, ou

c) pour la prestation de services par cette entreprise,

cette entreprise est considérée comme ayant un établissement stable dans cet État pour toutes les activités que cette personne exerce pour l'entreprise, à moins que les activités de cette personne ne soient limitées à celles qui sont mentionnées au paragraphe 4 et qui, si elles étaient exercées par l'intermédiaire d'une installation fixe d'affaires (autre qu'une installation fixe d'affaires à laquelle le paragraphe 4.1 s'appliquerait), ne permettraient pas de considérer cette installation comme un

göra denna stadigvarande plats för affärsverksamhet till fast driftställe enligt den punkten.

6. Punkt 5 ska inte tillämpas om den person som är verksam i en avtalsslutande stat för ett företag i den andra avtalsslutande staten bedriver affärsverksamhet som oberoende representant och är verksam för företaget inom ramen för sin sedvanliga affärsverksamhet i den förstnämnda avtalsslutande staten. Om emellertid en person bedriver verksamhet uteslutande eller nästan uteslutande för ett eller flera företag med vilka denna person är närstående, ska denna person inte anses vara en oberoende representant i den betydelse som avses i denna punkt i förhållande till något sådant företag.

7. Den omständigheten att ett bolag med hemvist i en avtalsslutande stat kontrollerar eller kontrolleras av ett bolag med hemvist i den andra avtalsslutande staten eller ett bolag som bedriver affärsverksamhet i denna andra stat (antingen från fast driftställe eller på annat sätt) medför inte i sig att någotdera bolaget utgör fast driftställe för det andra.

8. Vid tillämpningen av denna artikel ska en person eller ett företag anses vara närstående till ett företag om, med beaktande av alla relevanta fakta och omständigheter, den ena kontrollerar den andra eller båda kontrolleras av samma personer eller företag. En person eller ett företag anses under alla omständigheter vara närstående till ett företag om den ena direkt eller indirekt innehar mer än 50 procent av det nyttobringande intresset i den andra (eller, i fråga om ett bolag, mer än 50 procent av det sammanlagda röstetalet och värdet av bolagets aktier eller nyttobringande intresset i fråga om eget kapital) eller om en annan person eller ett annat företag direkt eller indirekt innehar mer än 50 procent av det nyttobringande intresset (eller i fråga om ett bolag, mer än 50 procent av det sammanlagda röstetalet och värdet av bolagets aktier eller nyttobringande intresse i fråga om eget kapital) i personen och företaget eller i de två företagen.

établissement stable selon les dispositions de ce paragraphe.

6. Le paragraphe 5 ne s'applique pas lorsque la personne qui agit dans un État contractant pour le compte d'une entreprise de l'autre État contractant exerce dans le premier État une activité d'entreprise comme agent indépendant et agit pour l'entreprise dans le cadre ordinaire de cette activité. Toutefois, lorsqu'une personne agit exclusivement ou presque exclusivement pour le compte d'une ou de plusieurs entreprises auxquelles elle est étroitement liée, cette personne n'est pas considérée comme un agent indépendant au sens du présent paragraphe en ce qui concerne chacune de ces entreprises.

7. Le fait qu'une société qui est un résident d'un État contractant contrôle ou est contrôlée par une société qui est un résident de l'autre État contractant ou qui y exerce son activité (que ce soit par l'intermédiaire d'un établissement stable ou non) ne suffit pas, en lui-même, à faire de l'une quelconque de ces sociétés un établissement stable de l'autre.

8. Aux fins du présent article, une personne ou une entreprise est étroitement liée à une entreprise si, compte tenu de l'ensemble des faits et circonstances pertinents, l'une contrôle l'autre ou toutes deux sont sous le contrôle des mêmes personnes ou entreprises. Dans tous les cas, une personne ou une entreprise sera considérée comme étroitement liée à une entreprise si l'une détient directement ou indirectement plus de 50 pour cent des droits ou participations effectifs dans l'autre (ou, dans le cas d'une société, plus de 50 pour cent du total des droits de vote et de la valeur des actions de la société ou des droits ou participations effectifs dans les capitaux propres de la société), ou si une autre personne ou entreprise détient directement ou indirectement plus de 50 pour cent des droits ou participations effectifs (ou, dans le cas d'une société, plus de 50 pour cent du total des droits de vote et de la valeur des actions de la société ou des droits ou participations effectifs dans les capitaux propres de la société) dans la personne et l'entreprise ou dans les deux entreprises.

Artikel 6

Inkomst från fast egendom

1. Inkomst, som en person med hemvist i en avtalsslutande stat förvärvar av fast egendom (inbegripet inkomst av lantbruk eller skogsbruk) belägen i den andra avtalsslutande staten, får beskattas i denna andra stat.

2. Uttrycket ”fast egendom” har den betydelse som uttrycket har enligt lagstiftningen i den avtalsslutande stat där egendomen är belägen. Uttrycket inbegriper dock alltid tillhör till fast egendom, levande och döda inventarier i lantbruk och skogsbruk, rättigheter på vilka bestämmelserna i privaträtten om fast egendom tillämpas, nyttjanderätt till fast egendom samt rätt till föränderliga eller fasta ersättningar för nyttjandet av eller rätten att nyttja mineralförekomster, källor eller andra naturtillgångar; skepp och luftfartyg anses inte vara fast egendom.

3. Bestämmelserna i punkt 1 tillämpas på inkomst som förvärvas genom omedelbart brukande, uthyrning eller annan användning av fast egendom.

4. Om innehav av aktier eller andra andelar i ett bolag berättigar ägaren av sådana aktier eller andelar att besitta fast egendom som tillhör bolaget, får inkomst, som förvärvas genom omedelbart brukande, uthyrning eller annan användning av sådan besittningsrätt, beskattas i den avtalsslutande stat där den fasta egendomen är belägen.

5. Bestämmelserna i punkterna 1 och 3 tillämpas även på inkomst av fast egendom som tillhör företag.

Artikel 7

Inkomst av affärsverksamhet

1. Inkomst som ett företag i en avtalsslutande stat förvärvar beskattas endast

Article 6

Revenus immobiliers

1. Les revenus qu'un résident d'un État contractant tire de biens immobiliers (y compris les revenus des exploitations agricoles ou forestières) situés dans l'autre État contractant, sont imposables dans cet autre État.

2. L'expression « biens immobiliers » a le sens que lui attribue le droit de l'État contractant où les biens considérés sont situés. L'expression comprend en tous cas les accessoires, le cheptel et les équipements des exploitations agricoles et forestières, les droits auxquels s'appliquent les dispositions du droit privé concernant la propriété foncière, l'usufruit des biens immobiliers et les droits à des paiements variables ou fixes pour l'exploitation ou la concession de l'exploitation de gisements minéraux, sources et autres ressources naturelles ; les navires et aéronefs ne sont pas considérés comme des biens immobiliers.

3. Les dispositions du paragraphe 1 s'appliquent aux revenus provenant de l'exploitation directe, de la location ou de l'affermage, ainsi que de toute autre forme d'exploitation des biens immobiliers.

4. Lorsque la propriété d'actions ou d'autres parts sociales d'une société donne droit au propriétaire de telles actions ou parts sociales, à la jouissance de biens immobiliers détenus par la société, les revenus provenant de l'exploitation directe, de la location ou de l'affermage, ainsi que de toute autre forme d'exploitation d'un tel droit de jouissance sont imposables dans l'État contractant où les biens immobiliers sont situés.

5. Les dispositions des paragraphes 1 et 3 s'appliquent également aux revenus provenant des biens immobiliers d'une entreprise.

Article 7

Bénéfices des entreprises

1. Les bénéfices d'une entreprise d'un État contractant ne sont imposables que dans cet

i denna stat, om inte företaget bedriver affärsverksamhet i den andra avtalsslutande staten från ett fast driftställe beläget där. Om företaget bedriver affärsverksamhet på detta sätt, får företagets inkomst beskattas i den andra staten, men endast så stor del av den som är hänförlig till det fasta driftstället.

2. Om ett företag i en avtalsslutande stat bedriver affärsverksamhet i den andra avtalsslutande staten från ett fast driftställe beläget där, hänförs, om inte bestämmelserna i punkt 3 föranleder annat, i vardera avtalsslutande staten till det fasta driftstället den inkomst som det kan antas att driftstället skulle ha förvärvat, om det varit ett fristående företag som bedrivit verksamhet av samma eller liknande slag under samma eller liknande villkor och självständigt beslutat om affärer med det företag till vilket driftstället hör.

3. Vid bestämmandet av ett fast driftställes inkomst medges avdrag för utgifter som uppkommit för det fasta driftstället, inbegripet utgifter för företagets ledning och allmänna förvaltning, oavsett om utgifterna uppkommit i den stat där det fasta driftstället är beläget eller någon annanstans.

4. Om den inkomst som kan hänföras till ett fast driftställe enligt praxis i en avtalsslutande stat har fastställts genom att företagets hela inkomst fördelas på de olika delarna av företaget, utgör bestämmelserna i punkt 2 inget hinder för att denna avtalsslutande stat bestämmer den beskattningsbara inkomsten genom ett sådant förfarande. Fördelningssättet ska dock vara sådant att slutresultatet överensstämmer med principerna i denna artikel.

5. Inkomst hänförs inte till ett fast driftställe endast av den anledningen att det fasta driftstället köper in varor åt företaget.

6. Vid tillämpningen av ovanstående punkter ska den inkomst som hänförs till ett fast driftställe bestämmas genom samma förfarande från år till år, om inte goda och tillräckliga skäl föranleder annat.

7. Om det i inkomst av affärsverksamhet ingår inkomst som behandlas särskilt i andra

État, à moins que l'entreprise n'exerce son activité dans l'autre État contractant par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé. Si l'entreprise exerce son activité d'une telle façon, les bénéfices de l'entreprise sont imposables dans l'autre État mais uniquement dans la mesure où ils sont imputables à cet établissement stable.

2. Sous réserve des dispositions du paragraphe 3, lorsqu'une entreprise d'un État contractant exerce son activité dans l'autre État contractant par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, il est imputé, dans chaque État contractant, à cet établissement stable les bénéfices qu'il aurait pu réaliser s'il avait constitué une entreprise distincte exerçant des activités identiques ou analogues dans des conditions identiques ou analogues et traitant en toute indépendance avec l'entreprise dont il constitue un établissement stable.

3. Pour déterminer les bénéfices d'un établissement stable, sont admises en déduction les dépenses exposées aux fins poursuivies par cet établissement stable, y compris les dépenses de direction et les frais généraux d'administration ainsi exposés, soit dans l'État où est situé cet établissement stable, soit ailleurs.

4. S'il est d'usage, dans un État contractant, de déterminer les bénéfices imputables à un établissement stable sur la base d'une répartition des bénéfices totaux de l'entreprise entre ses diverses parties, aucune disposition du paragraphe 2 n'empêche cet État contractant de déterminer les bénéfices imposables selon la répartition en usage ; la méthode de répartition adoptée doit toutefois être telle que le résultat obtenu soit conforme aux principes contenus dans le présent article.

5. Aucun bénéfice n'est imputé à un établissement stable du fait qu'il a simplement acheté des marchandises pour l'entreprise.

6. Aux fins des paragraphes précédents, les bénéfices à imputer à l'établissement stable sont déterminés chaque année selon la même méthode, à moins qu'il n'existe des motifs valables et suffisants de procéder autrement.

7. Lorsque les bénéfices comprennent des éléments de revenu traités séparément dans

artiklar i detta avtal, berörs bestämmelserna i de artiklarna inte av reglerna i denna artikel.

d'autres articles de la présente Convention, les dispositions de ces articles ne sont pas affectées par les dispositions du présent article.

Artikel 8

Article 8

Internationella transporter

Transport international

1. Inkomst som ett företag i en avtalsslutande stat förvärvar genom användningen av skepp eller luftfartyg i internationell trafik beskattas endast i denna stat.

1. Les bénéfices d'une entreprise d'un État contractant provenant de l'exploitation, en trafic international, de navires ou d'aéronefs ne sont imposables que dans cet État.

2. Bestämmelserna i punkt 1 tillämpas även på inkomst som förvärvas genom deltagande i en pool, i gemensam affärsverksamhet eller i en internationell driftsorganisation.

2. Les dispositions du paragraphe 1 s'appliquent aussi aux bénéfices provenant de la participation à un groupe (« pool »), une exploitation en commun ou un organisme international d'exploitation.

Artikel 9

Article 9

Företag med intressegemenskap

Entreprises associées

1. I fall då

a) ett företag i en avtalsslutande stat direkt eller indirekt deltar i ledningen eller kontrollen av ett företag i den andra avtalsslutande staten eller äger del i detta företags kapital, eller

1. Lorsque :

a) une entreprise d'un État contractant participe directement ou indirectement à la direction, au contrôle ou au capital d'une entreprise de l'autre État contractant, ou que

b) samma personer direkt eller indirekt deltar i ledningen eller kontrollen av såväl ett företag i en avtalsslutande stat som ett företag i den andra avtalsslutande staten eller äger del i båda dessa företags kapital,

b) les mêmes personnes participent directement ou indirectement à la direction, au contrôle ou au capital d'une entreprise d'un État contractant et d'une entreprise de l'autre État contractant,

och om det mellan företagen i fråga om handelsförbindelser eller finansiella förbindelser avtalas eller föreskrivs villkor som avviker från dem som skulle ha avtalats mellan av varandra oberoende företag, får all inkomst, som utan sådana villkor skulle ha tillkommit det ena företaget men som på grund av villkoren i fråga inte tillkommit detta företag, räknas in i företagets inkomst och beskattas i överensstämmelse med detta.

et que, dans l'un et l'autre cas, les deux entreprises sont, dans leurs relations commerciales ou financières, liées par des conditions convenues ou imposées, qui diffèrent de celles qui seraient convenues entre des entreprises indépendantes, les bénéfices qui, sans ces conditions, auraient été réalisés par l'une des entreprises mais n'ont pu l'être en fait à cause de ces conditions, peuvent être inclus dans les bénéfices de cette entreprise et imposés en conséquence.

2. I fall då en avtalsslutande stat i inkomsten för ett företag i denna stat räknar in – och i överensstämmelse med detta beskattar – inkomst, för vilken ett företag i den andra avtalsslutande staten beskattats i

2. Lorsqu'un État contractant inclut dans les bénéfices d'une entreprise de cet État - et impose en conséquence - des bénéfices sur lesquels une entreprise de l'autre État contractant a été imposée dans cet autre État,

denna andra stat, och den inkomst som därmed räknats in är sådan som skulle ha tillkommit företaget i den förstnämnda staten, om de villkor som avtalats mellan företagen hade varit sådana som skulle ha avtalats mellan av varandra oberoende företag, ska denna andra stat genomföra vederbörlig justering av det skattebelopp som påförts för inkomsten där. Vid sådan justering iakttas de övriga bestämmelserna i detta avtal, och de behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna ska vid behov överlägga med varandra.

Artikel 10

Vinstutdelning

1. Vinstutdelning från ett bolag med hemvist i en avtalsslutande stat till en person med hemvist i den andra avtalsslutande staten får beskattas i denna andra stat.

2. Vinstutdelning från ett bolag med hemvist i en avtalsslutande stat får emellertid beskattas även i denna stat i enlighet med lagstiftningen i denna stat, men om den som har rätt till vinstutdelningen har hemvist i den andra avtalsslutande staten

a) ska skatten vara 0 procent av vinstutdelningens bruttobelopp, om den som har rätt till vinstutdelningen är ett sådant bolag med hemvist i denna andra avtalsslutande stat som direkt innehar minst 5 procent av kapitalet i det utdelande bolaget under en period om 365 dagar som innefattar den dag då vinstutdelningen betalas ut (vid beräkningen av denna period beaktas inga sådana ändringar i ägande som direkt följer av omstrukturering, såsom fusion eller delning, av det bolag som innehar aktierna eller betalar vinstutdelningen),

b) får skatten inte överstiga 15 procent av vinstutdelningens bruttobelopp i alla övriga fall.

Denna punkt berör inte bolagets beskattning för den vinst av vilken vinstutdelningen betalas.

3. Med uttrycket ”vinstutdelning” förstås i denna artikel inkomst av aktier, ”jouissance”-aktier eller ”jouissance”-rättigheter,

et que les bénéficiaires ainsi inclus sont des bénéficiaires qui auraient été réalisés par l'entreprise du premier État si les conditions convenues entre les deux entreprises avaient été celles qui auraient été convenues entre des entreprises indépendantes, l'autre État procède à un ajustement approprié du montant de l'impôt qui y a été perçu sur ces bénéficiaires. Pour déterminer cet ajustement, il est tenu compte des autres dispositions de la présente Convention et, si c'est nécessaire, les autorités compétentes des États contractants se consultent.

Article 10

Dividendes

1. Les dividendes payés par une société qui est un résident d'un État contractant à un résident de l'autre État contractant sont imposables dans cet autre État.

2. Toutefois, les dividendes payés par une société qui est un résident d'un État contractant sont aussi imposables dans cet État selon la législation de cet État, mais si le bénéficiaire effectif des dividendes est un résident de l'autre État contractant, l'impôt ainsi établi :

a) est nul si le bénéficiaire effectif des dividendes est une société qui est un résident de l'autre État contractant et qui détient directement au moins 5 pour cent du capital de la société qui paie les dividendes tout au long d'une période de 365 jours incluant le jour du paiement des dividendes (il n'est pas tenu compte, aux fins du calcul de cette période, des changements de détention qui résulteraient directement d'une réorganisation, telle qu'une fusion ou une scission de société, de la société qui détient les actions ou qui paie les dividendes) ;

b) ne peut excéder 15 pour cent du montant brut des dividendes, dans tous les autres cas.

Le présent paragraphe n'affecte pas l'imposition de la société au titre des bénéficiaires qui servent au paiement des dividendes.

3. Le terme « dividendes » employé dans le présent article désigne les revenus provenant d'actions, actions ou bons de jouissance,

gruvandelar, stiftarandelar eller andra rättigheter, som inte är fordringar, med rätt till andel i vinst, samt sådan inkomst av andra andelar i bolag som enligt lagstiftningen i den stat där det utdelande bolaget har hemvist vid beskattningen behandlas på samma sätt som inkomst av aktier. Uttrycket ”vinstutdelning” inbegriper även inkomst som enligt lagstiftningen i den stat där det utdelande bolaget har hemvist behandlas på samma sätt som utbetalning av vinst.

4. Bestämmelserna i punkterna 1 och 2 tillämpas inte, om den som har rätt till vinstutdelningen har hemvist i en avtalsslutande stat och bedriver affärsverksamhet i den andra avtalsslutande staten, där det bolag som betalar vinstutdelningen har hemvist, från ett fast driftställe beläget där, och den andel på grund av vilken vinstutdelningen betalas har ett verkligt samband med det fasta driftstället. I sådana fall tillämpas bestämmelserna i artikel 7.

5. Om ett bolag med hemvist i en avtalsslutande stat förvärvar inkomst från den andra avtalsslutande staten, får denna andra stat inte beskatta vinstutdelning som bolaget betalar, utom i den mån vinstutdelningen betalas till en person med hemvist i denna andra stat eller i den mån den andel på grund av vilken vinstutdelningen betalas har ett verkligt samband med ett fast driftställe i denna andra stat, och inte heller på bolagets icke utdelade vinst ta ut en skatt som betalas på bolagets icke utdelade vinst, även om vinstutdelningen eller den icke utdelade vinsten helt eller delvis utgörs av inkomst som uppkommit i denna andra stat.

6. Trots bestämmelserna i punkterna 1 och 2 gäller följande:

a) Vinstutdelning, som betalas av inkomst eller vinst från fast egendom som avses i artikel 6 och som ett sådant investeringsinstrument, bildat i en avtalsslutande stat,

(i) som årligen delar ut största delen av denna inkomst, och

(ii) vars inkomst eller vinst från den fasta egendomen är undantagen från skatt,

parts de mine, parts de fondateur ou autres parts bénéficiaires à l'exception des créances, ainsi que les revenus d'autres parts sociales soumis au même régime fiscal que les revenus d'actions par la législation de l'État dont la société distributrice est un résident. Le terme « dividendes » comprend également les revenus soumis au régime des distributions par la législation fiscale de l'État contractant dont la société distributrice est un résident.

4. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 ne s'appliquent pas lorsque le bénéficiaire effectif des dividendes, résident d'un État contractant, exerce dans l'autre État contractant dont la société qui paie les dividendes est un résident, une activité d'entreprise par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, et que la participation génératrice des dividendes s'y rattache effectivement. Dans ce cas, les dispositions de l'article 7 sont applicables.

5. Lorsqu'une société qui est un résident d'un État contractant tire des bénéfices ou des revenus de l'autre État contractant, cet autre État ne peut percevoir aucun impôt sur les dividendes payés par la société, sauf dans la mesure où ces dividendes sont payés à un résident de cet autre État ou dans la mesure où la participation génératrice des dividendes se rattache effectivement à un établissement stable situé dans cet autre État, ni prélever aucun impôt, au titre de l'imposition des bénéfices non distribués, sur les bénéfices non distribués de la société, même si les dividendes payés ou les bénéfices non distribués consistent en tout ou en partie en bénéfices ou revenus provenant de cet autre État.

6. Nonobstant les dispositions des paragraphes 1 et 2 :

a) Les dividendes payés à partir de revenus ou gains tirés de biens immobiliers au sens de l'article 6 par un véhicule d'investissement établi dans un État contractant,

(i) qui distribue la plus grande partie de ces revenus annuellement, et

(ii) dont les revenus ou les gains tirés de ces biens immobiliers sont exonérés d'impôts,

betalar till en person med hemvist i den andra avtalsslutande staten, får beskattas i denna andra stat.

b) Sådan vinstutdelning får emellertid beskattas även i den förstnämnda staten, i enlighet med lagstiftningen i denna stat, men den skatt som tas ut får inte överstiga 15 procent av vinstutdelningens bruttobelopp, om den som har rätt till vinstutdelningen är en sådan person med hemvist i den andra avtalsslutande staten som direkt eller indirekt innehar en andel på under 10 procent av kapitalet i detta instrument.

Om den som har rätt till vinstutdelningen direkt eller indirekt innehar en andel på minst 10 procent av kapitalet i detta instrument, får vinstutdelningen beskattas i enlighet med den skattesats som föreskrivs i den nationella lagstiftningen i den avtalsslutande stat från vilken vinstutdelningen härrör.

Artikel 11

Ränta

1. Ränta, som härrör från en avtalsslutande stat och som en person med hemvist i den andra avtalsslutande staten har rätt till, beskattas endast i denna andra stat.

2. Med uttrycket "ränta" förstås i denna artikel inkomst av varje slags fordran, oavsett om fordran säkerställts genom fastighetsinteckning eller inte och oavsett om fordran medför rätt till andel i gäldenärens vinst eller inte. Uttrycket avser särskilt inkomst av värdepapper som utfärdats av staten och inkomst av obligationer eller debenturer, inbegripet agiobelopp och vinster som hänför sig till sådana värdepapper, obligationer eller debenturer. Straffavgift på grund av sen betalning anses inte som ränta vid tillämpningen av denna artikel.

3. Bestämmelserna i punkt 1 tillämpas inte, om den som har rätt till räntan har hemvist i en avtalsslutande stat och bedriver affärsverksamhet i den andra avtalsslutande staten, från vilken räntan härrör, från ett fast driftställe beläget där, och den fordran för vilken räntan betalas har ett verkligt samband med det fasta driftstället. I sådana fall tillämpas bestämmelserna i artikel 7.

à un résident de l'autre État contractant sont imposables dans cet autre État.

b) Toutefois, ces dividendes sont aussi imposables dans le premier État contractant selon la législation de cet État, mais l'impôt ainsi établi ne peut excéder 15 pour cent du montant brut des dividendes si le bénéficiaire effectif est un résident de l'autre État contractant et s'il détient directement ou indirectement une participation représentant moins de 10 pour cent du capital de ce véhicule.

Lorsque le bénéficiaire effectif de tels dividendes détient, directement ou indirectement, une participation représentant 10 pour cent ou plus du capital de ce véhicule, les dividendes sont imposables au taux prévu par la législation nationale de l'État contractant d'où ils proviennent.

Article 11

Intérêts

1. Les intérêts provenant d'un État contractant et dont le bénéficiaire effectif est un résident de l'autre État contractant ne sont imposables que dans cet autre État.

2. Le terme « intérêts » employé dans le présent article désigne les revenus des créances de toute nature, assorties ou non de garanties hypothécaires ou d'une clause de participation aux bénéfices du débiteur, et notamment les revenus des fonds publics et des obligations d'emprunts, y compris les primes et lots attachés à ces titres. Les pénalisations pour paiement tardif ne sont pas considérées comme des intérêts au sens du présent article.

3. Les dispositions du paragraphe 1 ne s'appliquent pas lorsque le bénéficiaire effectif des intérêts, résident d'un État contractant, exerce dans l'autre État contractant d'où proviennent les intérêts, une activité d'entreprise par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé, et que la créance génératrice des intérêts s'y rattache effectivement. Dans ce cas, les dispositions de l'article 7 sont applicables.

4. När, på grund av särskilda förbindelser mellan utbetalaren och den som har rätt till räntan eller mellan dem båda och en annan person, räntebeloppet, med hänsyn till den fordran för vilken räntan betalas, överstiger det belopp som skulle ha avtalats mellan utbetalaren och den som har rätt till räntan om sådana förbindelser inte funnits, tillämpas bestämmelserna i denna artikel endast på det sistnämnda beloppet. I sådana fall beskattas det överskjutande beloppet i enlighet med lagstiftningen i vardera avtalslutande staten med iakttagande av de övriga bestämmelserna i detta avtal.

Artikel 12

Royalty

1. Royalty, som härrör från en avtalslutande stat och som en person med hemvist i den andra avtalslutande staten har rätt till, beskattas endast i denna andra stat.

2. Med uttrycket "royalty" förstås i denna artikel varje slags betalning som tas emot som ersättning för nyttjandet av eller rätten att nyttja upphovsrätt till ett litterärt, konstnärligt eller vetenskapligt verk (inbegripet biograffilm), ett patent, ett varumärke, ett mönster eller en modell, en ritning, ett hemligt recept eller en hemlig tillverkningsmetod samt för upplysning om erfarenhetsrön av industriell, kommersiell eller vetenskaplig natur.

3. Bestämmelserna i punkt 1 tillämpas inte, om den som har rätt till royaltyn har hemvist i en avtalslutande stat och bedriver affärsverksamhet i den andra avtalslutande staten, från vilken royaltyn härrör, från ett fast driftställe beläget där, och den rättighet eller egendom i fråga om vilken royaltyn betalas har ett verkligt samband med det fasta driftstället. I sådana fall tillämpas bestämmelserna i artikel 7.

4. När, på grund av särskilda förbindelser mellan utbetalaren och den som har rätt till royaltyn eller mellan dem båda och en annan person, royaltybeloppet, med hänsyn till det

4. Lorsque, en raison de relations spéciales existant entre le débiteur et le bénéficiaire effectif ou que l'un et l'autre entretiennent avec de tierces personnes, le montant des intérêts, compte tenu de la créance pour laquelle ils sont payés, excède celui dont seraient convenus le débiteur et le bénéficiaire effectif en l'absence de pareilles relations, les dispositions du présent article ne s'appliquent qu'à ce dernier montant. Dans ce cas, la partie excédentaire des paiements reste imposable selon la législation de chaque État contractant et compte tenu des autres dispositions de la présente Convention.

Article 12

Redevances

1. Les redevances provenant d'un État contractant et dont le bénéficiaire effectif est un résident de l'autre État contractant ne sont imposables que dans cet autre État.

2. Le terme « redevances » employé dans le présent article désigne les rémunérations de toute nature payées pour l'usage ou la concession de l'usage d'un droit d'auteur sur une œuvre littéraire, artistique ou scientifique, y compris les films cinématographiques, d'un brevet, d'une marque de fabrique ou de commerce, d'un dessin ou d'un modèle, d'un plan, d'une formule ou d'un procédé secrets et pour des informations ayant trait à une expérience acquise dans le domaine industriel, commercial ou scientifique.

3. Les dispositions du paragraphe 1 ne s'appliquent pas lorsque le bénéficiaire effectif des redevances, résident d'un État contractant, exerce dans l'autre État contractant d'où proviennent les redevances une activité d'entreprise par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé et que le droit ou le bien générateur des redevances s'y rattache effectivement. Dans ce cas, les dispositions de l'article 7 sont applicables.

4. Lorsque, en raison de relations spéciales existant entre le débiteur et le bénéficiaire effectif ou que l'un et l'autre entretiennent avec de tierces personnes, le montant des

nyttjande, den rättighet eller den upplysning för vilken royaltyn betalas, överstiger det belopp som skulle ha avtalats mellan utbetalaren och den som har rätt till royaltyn om sådana förbindelser inte funnits, tillämpas bestämmelserna i denna artikel endast på det sistnämnda beloppet. I sådana fall beskattas det överskjutande beloppet i enlighet med lagstiftningen i vardera avtalsslutande staten med iakttagande av de övriga bestämmelserna i detta avtal.

Artikel 13

Överlåtelsevinst

1. Vinst, som en person med hemvist i en avtalsslutande stat förvärvar på grund av överlåtelse av sådan fast egendom som avses i artikel 6 och som är belägen i den andra avtalsslutande staten, får beskattas i denna andra stat.

2. Vinst, som ett företag i en avtalsslutande stat förvärvar på grund av överlåtelse av lös egendom som utgör en del av rörelsetillgångarna i ett fast driftställe som företaget har i den andra avtalsslutande staten, får beskattas i denna andra stat. Detsamma gäller vinst på grund av överlåtelse av ett sådant fast driftställe (för sig eller tillsammans med hela företaget).

3. Vinst, som ett sådant företag i en avtalsslutande stat som använder skepp eller luftfartyg i internationell trafik förvärvar på grund av överlåtelse av sådana skepp eller luftfartyg eller av lös egendom som är hänförlig till användningen av sådana skepp eller luftfartyg, beskattas endast i denna stat.

4. Vinst, som en person med hemvist i en avtalsslutande stat förvärvar på grund av överlåtelse av sådana aktier, rättigheter eller liknande intressen, såsom intressen i en sammanslutning eller trust, får beskattas i den andra avtalsslutande staten, om värdet av dessa aktier, rättigheter eller liknande intressen när som helst under de 365 dagar som föregår överlåtelsen till mer än 50 procent, direkt eller indirekt, härrör från i artikel 6 avsedd fast egendom som är belägen i denna andra stat.

5. Vinst på grund av överlåtelse av annan egendom än sådan som avses i punkterna 1,

redevances, compte tenu de la prestation pour laquelle elles sont payées, excède celui dont seraient convenus le débiteur et le bénéficiaire effectif en l'absence de pareilles relations, les dispositions du présent article ne s'appliquent qu'à ce dernier montant. Dans ce cas, la partie excédentaire des paiements reste imposable selon la législation de chaque État contractant et compte tenu des autres dispositions de la présente Convention.

Article 13

Gains en capital

1. Les gains qu'un résident d'un État contractant tire de l'aliénation de biens immobiliers visés à l'article 6, et situés dans l'autre État contractant, sont imposables dans cet autre État.

2. Les gains provenant de l'aliénation de biens mobiliers qui font partie de l'actif d'un établissement stable qu'une entreprise d'un État contractant a dans l'autre État contractant, y compris de tels gains provenant de l'aliénation de cet établissement stable (seul ou avec l'ensemble de l'entreprise), sont imposables dans cet autre État.

3. Les gains qu'une entreprise d'un État contractant qui exploite des navires ou des aéronefs en trafic international tire de l'aliénation de ces navires ou aéronefs, ou de biens mobiliers affectés à l'exploitation de ces navires ou aéronefs, ne sont imposables que dans cet État.

4. Les gains qu'un résident d'un État contractant tire de l'aliénation d'actions ou de droits ou participations similaires, tels que des droits ou participations dans une société de personnes ou une fiducie (ou un trust), sont imposables dans l'autre État contractant si, à tout moment au cours des 365 jours qui précèdent l'aliénation, ces actions, droits ou participations similaires tirent directement ou indirectement plus de 50 pour cent de leur valeur de biens immobiliers, tels que définis à l'article 6, situés dans cet autre État.

5. Les gains provenant de l'aliénation de tous biens autres que ceux visés aux

2, 3 och 4 beskattas endast i den avtalsslutande stat där överlåtaren har hemvist.

Artikel 14

Arbetsinkomst

1. Om inte bestämmelserna i artiklarna 15, 17 och 18 föranleder annat, beskattas lön och annan liknande ersättning, som en person med hemvist i en avtalsslutande stat förvärvar på grund av anställning, endast i denna stat, om inte arbetet utförs i den andra avtalsslutande staten. Om arbetet utförs i denna andra stat, får ersättning för arbetet beskattas där.

2. Trots bestämmelserna i punkt 1 beskattas ersättning, som en person med hemvist i en avtalsslutande stat förvärvar för arbete i den andra avtalsslutande staten, endast i den förstnämnda staten, om

a) mottagaren vistas i den andra staten under en eller flera tidsperioder som sammanlagt inte överstiger 183 dagar under en tolv månaders period som börjar eller slutar under skatteåret i fråga, och

b) ersättningen betalas av en arbetsgivare som inte har hemvist i den andra staten eller på dennes vägnar, och

c) ersättningen inte belastar ett fast driftställe som arbetsgivaren har i den andra staten.

3. Trots vad som föreskrivs ovan i denna artikel får ersättning för arbete, som utförs på grund av anställning ombord på ett skepp eller luftfartyg som används i internationell trafik av ett företag i en avtalsslutande stat, beskattas i denna stat.

Artikel 15

Styrelsearvode

Styrelsearvode och annan liknande ersättning, som en person med hemvist i en avtalsslutande stat förvärvar i egenskap av medlem i en styrelse eller ett förvaltningsråd i ett bolag med hemvist i den andra

paragrafer 1, 2, 3 et 4 ne sont imposables que dans l'État contractant dont le cédant est un résident.

Article 14

Revenus d'emploi

1. Sous réserve des dispositions des articles 15, 17 et 18, les salaires, traitements et autres rémunérations similaires qu'un résident d'un État contractant reçoit au titre d'un emploi salarié ne sont imposables que dans cet État, à moins que l'emploi ne soit exercé dans l'autre État contractant. Si l'emploi y est exercé, les rémunérations reçues à ce titre sont imposables dans cet autre État.

2. Nonobstant les dispositions du paragraphe 1, les rémunérations qu'un résident d'un État contractant reçoit au titre d'un emploi salarié exercé dans l'autre État contractant ne sont imposables que dans le premier État si :

a) le bénéficiaire séjourne dans l'autre État pendant une période ou des périodes n'excédant pas au total 183 jours durant toute période de douze mois commençant ou se terminant durant l'année fiscale considérée, et

b) les rémunérations sont payées par un employeur, ou pour le compte d'un employeur, qui n'est pas un résident de l'autre État, et

c) la charge des rémunérations n'est pas supportée par un établissement stable que l'employeur a dans l'autre État.

3. Nonobstant les dispositions précédentes du présent article, les rémunérations reçues au titre d'un emploi salarié exercé à bord d'un navire ou d'un aéronef exploité en trafic international par une entreprise d'un État contractant, sont imposables dans cet État.

Article 15

Administrateurs de sociétés

Les tantièmes, jetons de présence et autres rétributions similaires qu'un résident d'un État contractant reçoit en sa qualité de membre du conseil d'administration ou de surveillance d'une société qui est un résident

avtalsslutande staten, får beskattas i denna andra stat.

Artikel 16

Underhållningsartister, sportutövare och modeller

1. Trots bestämmelserna i artikel 14 får inkomst, som en person med hemvist i en avtalsslutande stat förvärvat genom sin personliga verksamhet i den andra avtalsslutande staten i egenskap av underhållningsartist, såsom teater- eller filmskådespelare, radio- eller televisionsartist eller musiker, eller i egenskap av sportutövare eller modell, beskattas i denna andra stat.

När en underhållningsartist, sportutövare eller modell med hemvist i en avtalsslutande stat förvärvat inkomst från den andra avtalsslutande staten för prestationer som inte kan separeras från personens kända yrkesroll, får inkomsten trots bestämmelserna i artiklarna 14 och 20 beskattas i denna andra stat.

2. I fall då inkomst som förvärvas genom verksamhet eller prestationer som avses i punkt 1 inte tillfaller underhållningsartisten, sportutövaren eller modellen själv, utan en annan person, oberoende av om denne har hemvist i en avtalsslutande stat eller inte, får denna inkomst trots bestämmelserna i artiklarna 14 och 20 beskattas i den avtalsslutande stat där underhållningsartistens, sportutövarens eller modellens verksamhet eller prestationer bedrivs, tillhandahålls eller används.

3. Bestämmelserna i punkterna 1 och 2 tillämpas inte på inkomst som förvärvas genom en underhållningsartists, sportutövares eller modells verksamhet eller prestationer som bedrivs, tillhandahålls eller används i en avtalsslutande stat, om besöket i denna stat helt eller huvudsakligen finansieras med offentliga medel av den andra avtalsslutande staten, en av dess politiska underavdelningar, en av dess regionala eller lokala myndigheter eller ett av deras offentligt rättsliga samfund.

Artikel 17

de l'autre État contractant sont imposables dans cet autre État.

Article 16

Artistes, sportifs et mannequins

1. Nonobstant les dispositions de l'article 14, les revenus qu'un résident d'un État contractant tire de ses activités personnelles exercées dans l'autre État contractant en tant qu'artiste du spectacle, tel qu'un artiste de théâtre, de cinéma, de la radio ou de la télévision, ou qu'un musicien, ou en tant que sportif ou mannequin, sont imposables dans cet autre État.

Nonobstant les dispositions des articles 14 et 20, lorsqu'un artiste, un sportif ou un mannequin, résident d'un État contractant, tire de l'autre État contractant des revenus correspondant à des prestations non indépendantes de sa notoriété professionnelle, ces revenus sont imposables dans cet autre État contractant.

2. Lorsque les revenus des activités ou correspondant à des prestations visées au paragraphe 1 sont attribués non pas à l'artiste, au sportif ou au mannequin lui-même mais à une autre personne, résident ou non d'un État contractant, ces revenus sont imposables, nonobstant les dispositions des articles 14 et 20, dans l'État contractant où les activités ou prestations de l'artiste, du sportif ou du mannequin sont exercées, fournies ou utilisées.

3. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 ne s'appliquent pas aux revenus tirés d'activités ou de prestations exercées, fournies ou utilisées dans un État contractant par un artiste, un sportif ou un mannequin si sa visite dans cet État est financée totalement ou principalement par des fonds publics de l'autre État contractant, de ses subdivisions politiques, de ses collectivités locales ou territoriales ou de leurs personnes morales de droit public.

Article 17

Pension och liknande prestationer

1. Om inte bestämmelserna i artikel 18.2 föranleder annat, beskattas pension och annan liknande ersättning som härrör från en avtalsslutande stat och som betalas till en person med hemvist i den andra avtalsslutande staten, oberoende av om ersättningen betalas med anledning av tidigare anställning eller inte, endast i denna andra stat.

2. Trots bestämmelserna i punkt 1 får pension och annan liknande ersättning beskattas i den förstnämnda staten, om

a) de pensionsavgifter som förmånstagaren betalat till pensionssystemet var avdragsgilla från förmånstagarens beskattningsbara inkomst i den förstnämnda avtalsslutande staten i enlighet med lagstiftningen i denna stat, eller

b) de pensionsavgifter som arbetsgivaren betalat till pensionssystemet inte var beskattningsbar inkomst för förmånstagaren i den förstnämnda avtalsslutande staten i enlighet med lagstiftningen i denna stat, eller

c) pensionerna betalas i enlighet med socialförsäkringslagstiftningen i den förstnämnda avtalsslutande staten.

Artikel 18

Offentlig tjänst

1. a) Lön och annan liknande ersättning, som betalas av en avtalsslutande stat, en av dess politiska underavdelningar, en av dess regionala eller lokala myndigheter eller ett av deras offentligt rättsliga samfund till en fysisk person på grund av arbete som utförts i denna stat, denna politiska underavdelning, denna myndighets eller detta samfunds tjänst, beskattas endast i denna stat.

b) Sådan lön och annan liknande ersättning beskattas emellertid endast i den andra avtalsslutande staten, om arbetet utförs i denna andra stat och personen i fråga har hemvist i och är medborgare i denna stat utan att samtidigt vara medborgare i den förstnämnda staten.

Pensions et paiements similaires

1. Sous réserve des dispositions du paragraphe 2 de l'article 18, les pensions et autres rémunérations similaires, provenant d'un État contractant et payées à un résident de l'autre État contractant, au titre d'un emploi antérieur ou non, ne sont imposables que dans cet autre État.

2. Nonobstant les dispositions du paragraphe 1, ces pensions et autres rémunérations similaires sont imposables dans le premier État lorsque :

a) les cotisations payées par le bénéficiaire au régime de pension correspondant étaient déductibles du revenu imposable du bénéficiaire dans le premier État en application de la législation de cet État ; ou

b) les cotisations payées par un employeur au régime de pension correspondant n'ont pas constitué pour le bénéficiaire un revenu imposable dans le premier État en application de la législation de cet État ; ou

c) les pensions sont payées en application de la législation sur la sécurité sociale du premier État.

Article 18

Fonctions publiques

1. a) Les salaires, traitements et autres rémunérations similaires payés par un État contractant ou l'une de ses subdivisions politiques ou collectivités locales ou territoriales ou par une de leurs personnes morales de droit public à une personne physique au titre de services rendus à cet État, subdivision, collectivité ou personne morale ne sont imposables que dans cet État.

b) Toutefois, ces salaires, traitements et autres rémunérations similaires ne sont imposables que dans l'autre État contractant si les services sont rendus dans cet État et si la personne physique est un résident de cet État et en possède la nationalité sans posséder en même temps la nationalité du premier État.

2. a) Pension och annan liknande ersättning, som betalas av eller från fonder inrättade av en avtalsslutande stat, en av dess regionala eller lokala myndigheter eller ett av deras offentligt rättsliga samfund till en fysisk person på grund av arbete som utförts i denna stats, denna politiska underavdelnings, denna myndighets eller detta samfunds tjänst, beskattas trots bestämmelserna i punkt 1 endast i denna stat.

b) Sådan pension och annan liknande ersättning beskattas emellertid endast i den andra avtalsslutande staten, om personen i fråga har hemvist i och är medborgare i denna andra stat utan att samtidigt vara medborgare i den förstnämnda staten.

3. Lön, pension och annan liknande ersättning som en avtalsslutande stat betalar till en sådan person med hemvist i den andra avtalsslutande staten som en diplomatisk beskickning i denna andra stat har anställt lokalt beskattas trots bestämmelserna i punkterna 1 och 2 endast i denna andra stat, om den som får betalningen är medborgare i båda avtalsslutande staterna.

4. Bestämmelserna i artiklarna 14, 15, 16 och 17 tillämpas på lön, pension och annan liknande ersättning som betalas på grund av arbete som utförts i samband med affärsverksamhet som bedrivs av en avtalsslutande stat, en av dess politiska underavdelningar, en av dess regionala eller lokala myndigheter eller ett av deras offentligt rättsliga samfund.

Artikel 19

Studerande och praktikanter

En studerande, affärspraktikant eller yrkeslärling, som har eller omedelbart före vistelsen i en avtalsslutande stat hade hemvist i den andra avtalsslutande staten och som vistas i den förstnämnda staten uteslutande för sin utbildning eller praktik, beskattas inte i denna stat för belopp som studeranden, praktikanten eller lärlingen erhåller för sitt uppehälle, sin undervisning eller sin praktik,

2. a) Nonobstant les dispositions du paragraphe 1, les pensions et autres rémunérations similaires payées par un État contractant ou l'une de ses subdivisions politiques ou collectivités locales ou territoriales ou par une de leurs personnes morales de droit public, soit directement soit par prélèvement sur des fonds qu'ils ont constitués, à une personne physique au titre de services rendus à cet État, subdivision, collectivité ou personne morale ne sont imposables que dans cet État.

b) Toutefois, ces pensions et autres rémunérations similaires ne sont imposables que dans l'autre État contractant si la personne physique est un résident de cet État et en possède la nationalité sans posséder en même temps la nationalité du premier État.

3. Nonobstant les dispositions des paragraphes 1 et 2, les salaires, traitements, pensions et autres rémunérations similaires payés par un État contractant à un résident de l'autre État contractant recruté localement par une mission diplomatique située dans cet autre État contractant, ne sont imposables que dans l'autre État contractant si la personne qui reçoit ce paiement possède la nationalité des deux États contractants.

4. Les dispositions des articles 14, 15, 16 et 17 s'appliquent aux salaires, traitements, pensions et autres rémunérations similaires payés au titre de services rendus dans le cadre d'une activité d'entreprise exercée par un État contractant ou l'une de ses subdivisions politiques ou collectivités locales ou territoriales ou par une de leurs personnes morales de droit public.

Article 19

Etudiants et apprentis

Les sommes qu'un étudiant, un apprenti ou un stagiaire qui est, ou qui était immédiatement avant de se rendre dans un État contractant, un résident de l'autre État contractant et qui séjourne dans le premier État à seule fin d'y poursuivre ses études ou sa formation, reçoit pour couvrir ses frais d'entretien, d'études ou de formation ne sont pas imposables dans cet État, à condition

om beloppen härrör från källor utanför denna stat.

Artikel 20

Annan inkomst

1. Inkomst, som en person med hemvist i en avtalslutande stat förvärfvar och som inte behandlas i föregående artiklar i detta avtal, beskattas endast i denna stat, oavsett varifrån inkomsten härrör.

2. Bestämmelserna i punkt 1 tillämpas inte på inkomst, med undantag för inkomst av fast egendom som avses i artikel 6.2, om mottagaren av inkomsten har hemvist i en avtalslutande stat och bedriver affärsverksamhet i den andra avtalslutande staten från ett fast driftställe beläget där, och den rättighet eller egendom i fråga om vilken inkomsten betalas har ett verkligt samband med det fasta driftstället. I sådana fall tillämpas bestämmelserna i artikel 7.

3. När, på grund av särskilda förbindelser mellan den person som avses i punkt 1 och en annan person eller mellan dem båda och en tredje person, beloppet av den inkomst som avses i punkt 1 överstiger det belopp som skulle ha avtalats mellan dem om sådana förbindelser inte funnits, tillämpas bestämmelserna i denna artikel endast på det sistnämnda beloppet. I sådana fall beskattas det överskjutande beloppet i enlighet med lagstiftningen i vardera avtalslutande staten med iakttagande av de övriga bestämmelserna i detta avtal.

Artikel 21

Undanröjande av dubbelbeskattning

1. Om inte bestämmelserna i finsk lagstiftning om undanröjande av internationell dubbelbeskattning föranleder annat (vilket inte ska påverka den allmänna princip som anges här), undanröjs dubbelbeskattning i Finland på följande sätt:

a) Om en person med hemvist i Finland förvärfvar inkomst som enligt

qu'elles proviennent de sources situées en dehors de cet État.

Article 20

Autres revenus

1. Les éléments du revenu d'un résident d'un État contractant, d'où qu'ils proviennent, qui ne sont pas traités dans les articles précédents de la présente Convention ne sont imposables que dans cet État.

2. Les dispositions du paragraphe 1 ne s'appliquent pas aux revenus autres que les revenus provenant de biens immobiliers tels qu'ils sont définis au paragraphe 2 de l'article 6, lorsque le bénéficiaire de tels revenus, résident d'un État contractant, exerce dans l'autre État contractant une activité d'entreprise par l'intermédiaire d'un établissement stable qui y est situé et que le droit ou le bien générateur des revenus s'y rattache effectivement. Dans ce cas, les dispositions de l'article 7 sont applicables.

3. Lorsque, en raison de relations spéciales existant entre la personne visée au paragraphe 1 une autre personne, ou que l'une et l'autre entretiennent avec de tierces personnes, le montant du revenu visé au même paragraphe excède le montant éventuel dont elles seraient convenues en l'absence de pareilles relations, les dispositions du présent article ne s'appliquent qu'à ce dernier montant. Dans ce cas, la partie excédentaire du revenu reste imposable selon la législation de chaque État contractant et compte tenu des autres dispositions applicables de la présente Convention.

Article 21

Élimination des doubles impositions

1. Sous réserve des dispositions de la législation finlandaise concernant l'élimination de la double imposition internationale (qui n'affectent pas le principe général), la double imposition est éliminée en Finlande de la façon suivante :

a) Lorsqu'un résident de Finlande reçoit des revenus qui, conformément aux

bestämmelserna i detta avtal får beskattas i Frankrike, ska Finland, om inte bestämmelserna i led b föranleder annat, från personens finska skatt räkna av ett belopp som motsvarar den franska skatt som betalats i enlighet med fransk lagstiftning och i överensstämmelse med detta avtal, beräknat på samma inkomst som den på vilken den finska skatten beräknas.

b) Vinstutdelning, som ett bolag med hemvist i Frankrike betalar till ett sådant bolag med hemvist i Finland som direkt besitter minst 10 procent av röstetalet i det bolag som betalar vinstutdelningen, är undantagen från finsk skatt.

c) Om inkomst, som en person med hemvist i Finland förvärvar, enligt en bestämmelse i avtalet är undantagen från skatt i Finland, får Finland ändå vid bestämmandet av beloppet av skatten på personens återstående inkomst beakta den inkomst som undantagits från skatt.

2. I Frankrike undanröjs dubbelbeskattning på följande sätt:

a) Trots de övriga bestämmelserna i detta avtal ska inkomst, som får beskattas i Finland eller som beskattas endast i Finland i enlighet med bestämmelserna i detta avtal, beaktas vid beräkning av fransk skatt, när inkomsterna inte är undantagna från bolagsskatt i enlighet med fransk lagstiftning. I sådana fall är den finska skatten inte avdragsgill från dessa inkomster, utan personen med hemvist i Frankrike har rätt till en skatteavräkning från den franska skatten, om inte förutsättningarna och begränsningarna i leden i och ii föranleder annat. Det belopp som får avräknas motsvarar

(i) för inkomster som inte nämns i led ii, beloppet av den franska skatten på dessa inkomster, under förutsättning att personen med hemvist i Frankrike är skyldig att betala skatt på inkomsterna i Finland,

(ii) för i artikel 7 och artikel 13.2 avsedda inkomster på vilka bolagsskatt tas ut och för inkomster som avses i artikel 10, artikel 13.1 och 13.4, artikel 14.3, artikel 15 och artikel 16.1 och 16.2, beloppet av den skatt som

dispositions de la présente Convention, sont imposables en France, la Finlande doit, sous réserve des dispositions de l'alinéa b), déduire de l'impôt finlandais dont ce résident est redevable, un montant égal à l'impôt français payé en vertu de la législation française et conformément à la présente Convention, calculé par rapport au même revenu que celui sur lequel l'impôt finlandais est calculé ;

b) Les dividendes payés par une société qui est un résident de France à une société qui est un résident de Finlande et qui contrôle directement au moins 10 % des droits de vote dans la société qui paie les dividendes sont exempts de l'impôt finlandais ;

c) Lorsque, conformément à une disposition quelconque de la Convention, les revenus qu'un résident de Finlande reçoit sont exempts d'impôt en Finlande, la Finlande peut néanmoins, pour calculer le montant de l'impôt sur le reste des revenus de ce résident, tenir compte des revenus exemptés.

2. En ce qui concerne la France, les doubles impositions sont éliminées de la manière suivante :

a) Nonobstant toute autre disposition de la présente Convention, les revenus qui sont imposables ou ne sont imposables qu'en Finlande conformément aux dispositions de la Convention sont pris en compte pour le calcul de l'impôt français lorsqu'ils ne sont pas exemptés de l'impôt sur les sociétés en application de la législation interne française. Dans ce cas, l'impôt finlandais n'est pas déductible de ces revenus, mais le résident de France a droit, sous réserve des conditions et limites prévues aux (i) et (ii), à un crédit d'impôt imputable sur l'impôt français. Ce crédit d'impôt est égal :

(i) pour les revenus non mentionnés au (ii), au montant de l'impôt français correspondant à ces revenus à condition que le bénéficiaire résident de France soit soumis à l'impôt finlandais à raison de ces revenus ;

(ii) pour les revenus soumis à l'impôt sur les sociétés visés à l'article 7 et au paragraphe 2 de l'article 13 et pour les revenus visés à l'article 10, aux paragraphes 1 et 4 de l'article 13, au paragraphe 3 de l'article 14, à l'article

betalats i Finland i enlighet med bestämmelserna i dessa artiklar; avräkningsbeloppet får dock inte överstiga beloppet av den franska skatten på dessa inkomster,

b) (i) Med uttrycket ”beloppet av den franska skatten på dessa inkomster” i led a förstås

– när skatten på inkomsterna beräknas enligt en proportionell skattesats, beloppet av nettoinkomsterna multiplicerat med den skattesats som faktiskt tillämpas på inkomsterna,

– när skatten på inkomsterna beräknas enligt en progressiv skala, beloppet av nettoinkomsterna multiplicerat med den skattesats som utgörs av förhållandet mellan den faktiska skatten på den totala nettoinkomst som beskattas i enlighet med fransk lagstiftning och beloppet av den totala nettoinkomsten.

(ii) Med uttrycket ”beloppet av den skatt som betalats i Finland” i led a förstås det belopp av finsk skatt på inkomsterna i fråga som i enlighet med bestämmelserna i detta avtal faktiskt och slutgiltigt tagits ut av en person med hemvist i Frankrike som beskattas för inkomsterna i fråga i enlighet med fransk lagstiftning.

3. Om en person med hemvist i en avtalsslutande stat förvärvar inkomst som enligt bestämmelserna i artikel 17.2 får beskattas i den andra avtalsslutande staten, ska denna andra stat trots punkterna 1 och 2 i denna artikel från personens inkomstskatt räkna av ett belopp som motsvarar den inkomstskatt som betalats i den förstnämnda staten. Avräkningen får emellertid inte överstiga den del av skatten, beräknad innan avräkningen, som hänförs till sådan inkomst som kan beskattas i denna andra stat. I sådana fall beviljas inte den skatteavräkning som avses i punkterna 1 och 2.

Artikel 22

Förbud mot diskriminering

15 et aux paragraphes 1 et 2 de l'article 16, au montant de l'impôt payé en Finlande conformément aux dispositions de ces articles ; toutefois, ce crédit ne peut excéder le montant de l'impôt français correspondant à ces revenus.

b) (i) Il est entendu que l'expression « montant de l'impôt français correspondant à ces revenus » employée au a) désigne :

- lorsque l'impôt dû à raison de ces revenus est calculé par application d'un taux proportionnel, le produit du montant des revenus nets considérés par le taux qui leur est effectivement appliqué ;

- lorsque l'impôt dû à raison de ces revenus est calculé par application d'un barème progressif, le produit du montant des revenus nets considérés par le taux résultant du rapport entre l'impôt effectivement dû à raison du revenu net global imposable selon la législation française et le montant de ce revenu net global.

(ii) Il est entendu que l'expression « montant de l'impôt payé en Finlande » employée au a) désigne le montant de l'impôt finlandais effectivement supporté à titre définitif à raison des éléments de revenu considérés, conformément aux dispositions de la Convention, par le résident de France qui est imposé sur ces éléments de revenu selon la législation française.

3. Nonobstant les paragraphes 1 et 2, du présent article, lorsqu'un résident d'un État contractant reçoit des revenus qui, conformément aux dispositions du paragraphe 2 de l'article 17, sont imposables dans l'autre État contractant, cet autre État accorde sur l'impôt qu'il perçoit sur ces revenus, une déduction d'un montant égal à l'impôt sur le revenu supporté dans le premier État. Cette déduction ne peut, toutefois, excéder le montant de l'impôt correspondant à ces revenus dans cet autre État, tel que calculé avant déduction. Dans ce cas, les crédits d'impôts visés par les dispositions des paragraphes 1 et 2 de cet article ne sont pas accordés.

Article 22

Non-discrimination

1. En fysisk person som är medborgare i en avtalsslutande stat ska inte i den andra avtalsslutande staten bli föremål för beskattning eller därmed sammanhängande krav som är av annat slag eller mer tyngande än den beskattning och därmed sammanhängande krav som fysiska personer som är medborgare i denna andra stat under samma förhållanden, särskilt i fråga om hemvist, är eller kan bli underkastade.

2. En statslös person med hemvist i en avtalsslutande stat ska inte i någondera avtalsslutande staten bli föremål för beskattning eller därmed sammanhängande krav som är av annat slag eller mer tyngande än den beskattning och därmed sammanhängande krav som medborgare i denna stat under samma förhållanden, särskilt i fråga om hemvist, är eller kan bli underkastade.

3. Beskattningen av ett fast driftställe, som ett företag i en avtalsslutande stat har i den andra avtalsslutande staten, ska i denna andra stat inte vara mindre fördelaktig än beskattningen av ett sådant företag i denna andra stat som bedriver verksamhet av samma slag. Denna bestämmelse anses inte medföra skyldighet för en avtalsslutande stat att medge personer med hemvist i den andra avtalsslutande staten sådant personligt avdrag vid beskattningen, sådan skattebefrielse eller sådan skattenedsättning på grund av civilstånd eller försörjningsplikt mot familj som medges personer med hemvist i den egna staten.

4. Utom i de fall då bestämmelserna i artikel 9.1, artikel 11.4, artikel 12.4 eller artikel 20.3 tillämpas, är ränta, royalty och annan betalning från ett företag i en avtalsslutande stat till en person med hemvist i den andra avtalsslutande staten avdragsgilla vid bestämmandet av den beskattningsbara inkomsten för företaget på samma villkor som betalning till en person med hemvist i den förstnämnda staten.

5. Ett företag i en avtalsslutande stat, vars kapital helt eller delvis ägs eller kontrolleras, direkt eller indirekt, av en eller flera personer med hemvist i den andra avtalsslutande staten, ska inte i den förstnämnda staten bli

1. Les personnes physiques possédant la nationalité d'un État contractant ne sont soumises dans l'autre État contractant à aucune imposition ou obligation y relative, qui est autre ou plus lourde que celles auxquelles sont ou pourront être assujetties les personnes physiques possédant la nationalité de cet autre État qui se trouvent dans la même situation, notamment au regard de la résidence.

2. Les apatrides qui sont des résidents d'un État contractant ne sont soumis dans l'un ou l'autre État contractant à aucune imposition ou obligation y relative, qui est autre ou plus lourde que celles auxquelles sont ou pourront être assujettis les nationaux de l'État concerné qui se trouvent dans la même situation, notamment au regard de la résidence.

3. L'imposition d'un établissement stable qu'une entreprise d'un État contractant a dans l'autre État contractant n'est pas établie dans cet autre État d'une façon moins favorable que l'imposition des entreprises de cet autre État qui exercent la même activité. La présente disposition ne peut être interprétée comme obligeant un État contractant à accorder aux résidents de l'autre État contractant les déductions personnelles, abattements et réductions d'impôt en fonction de la situation ou des charges de famille qu'il accorde à ses propres résidents.

4. À moins que les dispositions du paragraphe 1 de l'article 9, du paragraphe 4 de l'article 11, du paragraphe 4 de l'article 12 ou du paragraphe 3 de l'article 20 ne soient applicables, les intérêts, redevances et autres dépenses payés par une entreprise d'un État contractant à un résident de l'autre État contractant sont déductibles, pour la détermination des bénéfices imposables de cette entreprise, dans les mêmes conditions que s'ils avaient été payés à un résident du premier État.

5. Les entreprises d'un État contractant, dont le capital est en totalité ou en partie, directement ou indirectement, détenu ou contrôlé par un ou plusieurs résidents de l'autre État contractant, ne sont soumises

föremål för beskattning eller därmed sammanhängande krav som är av annat slag eller mer tyngande än den beskattning och därmed sammanhängande krav som ett annat liknande företag i den förstnämnda staten är eller kan bli underkastat.

6. Bestämmelserna i denna artikel anses inte medföra skyldighet för någondera avtalsslutande staten att medge fysiska personer som inte har hemvist i denna stat sådant personligt avdrag vid beskattningen, sådan skattebefrielse eller sådan skattenedsättning som medges fysiska personer med hemvist i den egna staten.

7. Om något bilateralt avtal mellan de avtalsslutande staterna utöver detta avtal innehåller klausuler om förbud mot diskriminering eller om mestgynnadnation, tillämpas dessa klausuler inte i skatteärenden.

8. Trots bestämmelserna i artikel 2 tillämpas bestämmelserna i denna artikel på skatter av varje slag och beskaffenhet.

Artikel 23

Förfarandet vid ömsesidig överenskommelse

1. Om en person anser att en avtalsslutande stat eller båda avtalsslutande staterna vidtagit åtgärder som för honom eller henne medför eller kommer att medföra beskattning som strider mot bestämmelserna i detta avtal, kan personen, utan att detta påverkar hans eller hennes rätt att använda sig av de rättsmedel som finns i dessa staters interna rättsordning, lägga fram saken för den behöriga myndigheten i någondera avtalsslutande staten. Saken ska läggas fram inom tre år från den tidpunkt då personen i fråga fick vetskap om den åtgärd som gett upphov till beskattning som strider mot bestämmelserna i avtalet.

2. Om den behöriga myndigheten finner invändningen grundad men inte själv kan få till stånd en tillfredsställande lösning, ska myndigheten sträva efter att lösa frågan genom ömsesidig överenskommelse med den behöriga myndigheten i den andra

dans le premier État à aucune imposition ou obligation y relative, qui est autre ou plus lourde que celles auxquelles sont ou pourront être assujetties les autres entreprises similaires du premier État.

6. Aucune disposition du présent article ne peut être considérée comme obligeant l'un des États contractants à accorder aux personnes physiques, qui ne sont pas résidentes de cet État les déductions personnelles, les abattements et les réductions qui sont accordés, pour l'application de l'impôt, aux personnes physiques résidentes.

7. Si un traité ou un accord bilatéral auquel les États contractants sont parties, autre que la présente Convention, comporte une clause de non-discrimination ou une clause de la nation la plus favorisée, il est entendu que de telles clauses ne sont pas applicables en matière fiscale.

8. Les dispositions du présent article s'appliquent, nonobstant les dispositions de l'article 2, aux impôts de toute nature ou dénomination.

Article 23

Procédure amiable

1. Lorsqu'une personne estime que les mesures prises par un État contractant ou par les deux États contractants entraîneront ou entraîneront pour elle une imposition non conforme aux dispositions de la présente Convention, elle peut, indépendamment des recours prévus par le droit interne de ces États, soumettre son cas à l'autorité compétente de l'un ou l'autre État contractant. Le cas doit être soumis dans les trois ans qui suivent la première notification de la mesure qui entraîne une imposition non conforme aux dispositions de la Convention.

2. L'autorité compétente s'efforce, si la réclamation lui paraît fondée et si elle n'est pas elle-même en mesure d'y apporter une solution satisfaisante, de résoudre le cas par voie d'accord amiable avec l'autorité compétente de l'autre État contractant, en

avtalsslutande staten i syfte att undvika beskattning som strider mot avtalet. En överenskommelse som träffats ska genomföras oberoende av tidsgränser i de avtalsslutande staternas interna lagstiftning.

3. De behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna ska genom ömsesidig överenskommelse sträva efter att avgöra svårigheter eller tvivelsmål som uppkommer i fråga om tolkningen eller tillämpningen av avtalet. De kan även överlägga i syfte att undanröja dubbelbeskattning i fall som inte omfattas av avtalet.

4. De behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna kan stå i direkt kontakt med varandra, också inom en gemensam kommission som består av dem själva eller av representanter för dem, i syfte att träffa överenskommelse i den mening som avses i föregående punkter.

□

Artikel 24

Utbyte av upplysningar

1. De behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna ska utbyta sådana upplysningar som kan antas vara relevanta vid tillämpningen av bestämmelserna i detta avtal eller för administration eller verkställighet av intern lagstiftning i fråga om skatter av varje slag och beskaffenhet som tas ut för de avtalsslutande staterna eller för deras politiska underavdelningar eller lokala eller regionala myndigheter, om beskattningen enligt denna lagstiftning inte strider mot avtalet. Utbytet av upplysningar begränsas inte av artiklarna 1 och 2.

2. Upplysningar som en avtalsslutande stat tagit emot i enlighet med punkt 1 ska behandlas som sekretessbelagda på samma sätt som upplysningar som erhållits enligt den interna lagstiftningen i denna stat och får röjas endast för personer eller myndigheter (inbegripet domstolar och förvaltningsorgan) som fastställer, tar ut eller driver in de skatter som nämns i punkt 1, som handlägger åtal eller besvär i fråga om dessa skatter eller som utövar tillsyn över nämnda verksamheter. Dessa personer eller myndigheter får använda upplysningarna bara för sådana

vue d'éviter une imposition non conforme à la Convention. L'accord est appliqué quels que soient les délais prévus par le droit interne des États contractants.

3. Les autorités compétentes des États contractants s'efforcent, par voie d'accord amiable, de résoudre les difficultés ou de dissiper les doutes auxquels peuvent donner lieu l'interprétation ou l'application de la Convention. Elles peuvent aussi se concerter en vue d'éliminer la double imposition dans les cas non prévus par la Convention.

4. Les autorités compétentes des États contractants peuvent communiquer directement entre elles, y compris au sein d'une commission mixte composée de ces autorités ou de leurs représentants, en vue de parvenir à un accord comme il est indiqué aux paragraphes précédents.

Article 24

Échange de renseignements

1. Les autorités compétentes des États contractants échangent les renseignements vraisemblablement pertinents pour appliquer les dispositions de la présente Convention ou pour l'administration ou l'application de la législation interne relative aux impôts de toute nature ou dénomination perçus pour le compte des États contractants, de leurs subdivisions politiques ou de leurs collectivités locales ou territoriales dans la mesure où l'imposition qu'elle prévoit n'est pas contraire à la Convention. L'échange de renseignements n'est pas restreint par les articles 1 et 2.

2. Les renseignements reçus en vertu du paragraphe 1 par un État contractant sont tenus secrets de la même manière que les renseignements obtenus en application de la législation interne de cet État et ne sont communiqués qu'aux personnes ou autorités (y compris les tribunaux et organes administratifs) concernées par l'établissement ou le recouvrement des impôts mentionnés au paragraphe 1, par les procédures ou poursuites concernant ces impôts, par les décisions sur les recours relatifs à ces impôts, ou par le contrôle de ce

ändamål. De får yppa upplysningarna vid offentlig rättegång eller i domstolsavgöranden. Trots vad som föreskrivs ovan får upplysningar som en avtalsslutande stat tagit emot användas för andra ändamål när sådana upplysningar får användas för sådana andra ändamål enligt lagstiftningen i båda staterna och den behöriga myndigheten i den stat som lämnat upplysningarna tillåtit sådant användande.

3. Bestämmelserna i punkterna 1 och 2 medför inte skyldighet för en avtalsslutande stat att

a) vidta förvaltningsåtgärder som avviker från lagstiftning och administrativ praxis i denna avtalsslutande stat eller i den andra avtalsslutande staten,

b) lämna upplysningar som inte är tillgängliga enligt lagstiftning eller sedvanlig administrativ praxis i denna avtalsslutande stat eller i den andra avtalsslutande staten,

c) lämna upplysningar som skulle röja en affärshemlighet, en industri-, handels- eller yrkeshemlighet eller ett förfaringssätt inom näringsverksamhet eller lämna upplysningar som det skulle strida mot allmänna hänsyn (*ordre public*) att överlämna.

4. Om en avtalsslutande stat begär upplysningar enligt denna artikel, ska den andra avtalsslutande staten använda de medel som denna stat förfogar över för att inhämta de begärda upplysningarna, även om denna andra stat inte har behov av upplysningarna för sina egna beskattningsändamål. Förpliktelsen i föregående mening begränsas av bestämmelserna i punkt 3, men detta medför inte en rätt för en avtalsslutande stat att vägra lämna upplysningar uteslutande därför att denna stat inte har något eget intresse av sådana upplysningar.

5. Bestämmelserna i punkt 3 medför inte rätt för en avtalsslutande stat att vägra att lämna upplysningar uteslutande därför att upplysningarna innehas av en bank, ett annat finansinstitut, en förmedlare, en representant eller en god man eller därför att upplysningarna gäller äganderätt i en person.

qui précède. Ces personnes ou autorités n'utilisent ces renseignements qu'à ces fins. Elles peuvent révéler ces renseignements au cours d'audiences publiques de tribunaux ou dans des jugements. Nonobstant ce qui précède, les renseignements reçus par un État contractant peuvent être utilisés à d'autres fins si la législation des deux États l'autorise et si l'autorité compétente de l'État qui fournit ces renseignements autorise cette utilisation.

3. Les dispositions des paragraphes 1 et 2 ne peuvent en aucun cas être interprétées comme imposant à un État contractant l'obligation :

a) de prendre des mesures administratives dérogeant à sa législation et à sa pratique administrative ou à celles de l'autre État contractant ;

b) de fournir des renseignements qui ne pourraient être obtenus sur la base de sa législation ou dans le cadre de sa pratique administrative normale ou de celles de l'autre État contractant ;

c) de fournir des renseignements qui révéleraient un secret commercial, industriel, professionnel ou un procédé commercial ou des renseignements dont la communication serait contraire à l'ordre public.

4. Si des renseignements sont demandés par un État contractant conformément à cet article, l'autre État contractant utilise les pouvoirs dont il dispose pour obtenir les renseignements demandés, même s'il n'en a pas besoin à ses propres fins fiscales. L'obligation qui figure dans la phrase précédente est soumise aux limitations prévues au paragraphe 3 sauf si ces limitations sont susceptibles d'empêcher un État contractant de communiquer des renseignements uniquement parce que ceux-ci ne présentent pas d'intérêt pour lui dans le cadre national.

5. En aucun cas les dispositions du paragraphe 3 ne peuvent être interprétées comme permettant à un État contractant de refuser de communiquer des renseignements uniquement parce que ceux-ci sont détenus par une banque, un autre établissement financier, un mandataire ou une personne agissant en tant qu'agent ou fiduciaire ou

parce que ces renseignements se rattachent aux droits de propriété d'une personne.

Artikel 25

Handräckning vid indrivning av skatter

1. De avtalsslutande staterna ska ge varandra handräckning vid indrivning av skattefordringar. Denna handräckning begränsas inte av artiklarna 1 och 2. De behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna kan genom ömsesidig överenskommelse enas om sättet att tillämpa denna artikel.

2. Med uttrycket "skattefordran" förstås i denna artikel en fordran på ett belopp avseende skatter av varje slag och beskaffenhet som påförs för de avtalsslutande staternas eller deras politiska underavdelningars eller lokala eller regionala myndigheters räkning, om inte beskattningen strider mot detta avtal eller något annat instrument som de avtalsslutande staterna är parter i, samt de räntor, administrativa sanktioner och kostnader för indrivning och säkringsåtgärder som hänför sig till ett sådant belopp.

3. När en skattefordran i en avtalsslutande stat är verkställbar enligt lagstiftningen i denna stat och gäldenären enligt lagstiftningen i denna stat inte vid tidpunkten i fråga kan hindra att fordran drivs in, ska skattefordran, på begäran av den behöriga myndigheten i denna stat, erkännas för indrivning av den behöriga myndigheten i den andra avtalsslutande staten. Denna skattefordran ska drivas in av denna andra stat i enlighet med bestämmelserna i denna andra stats lagstiftning om verkställighet och indrivning som om fordran var en av dess egna skattefordringar.

4. När en skattefordran i en avtalsslutande stat enligt dess lagstiftning kan bli föremål för säkringsåtgärder i syfte att säkerställa indrivningen, ska skattefordran, på begäran av den behöriga myndigheten i denna stat, erkännas för vidtagande av säkringsåtgärder av den behöriga myndigheten i den andra avtalsslutande staten. Denna andra stat ska

Article 25

Assistance en matière de recouvrement des impôts

1. Les États contractants se prêtent mutuellement assistance pour le recouvrement de leurs créances fiscales. Cette assistance n'est pas limitée par les articles 1 et 2. Les autorités compétentes des États peuvent régler d'un commun accord les modalités d'application du présent article.

2. Le terme « créance fiscale » tel qu'il est utilisé dans cet article désigne une somme due au titre d'impôts de toute nature ou dénomination perçus pour le compte des États contractants, de leurs subdivisions politiques ou collectivités locales ou territoriales, dans la mesure où l'imposition correspondante n'est pas contraire à cette Convention ou à tout autre instrument auquel ces États contractants sont parties, ainsi que les intérêts, pénalités administratives et coûts de recouvrement ou de conservation afférents à ces impôts.

3. Lorsqu'une créance fiscale d'un État contractant est recouvrable en vertu des lois de cet État et est due par une personne qui, à cette date, ne peut, en vertu de ces lois, empêcher son recouvrement, cette créance fiscale est, à la demande des autorités compétentes de cet État, acceptée en vue de son recouvrement par les autorités compétentes de l'autre État contractant. Cette créance fiscale est recouvrée par cet autre État conformément aux dispositions de sa législation applicable en matière de recouvrement de ses propres impôts comme si la créance en question était une créance fiscale de cet autre État.

4. Lorsqu'une créance fiscale d'un État contractant est une créance à l'égard de laquelle cet État peut, en vertu de sa législation, prendre des mesures conservatoires pour assurer son recouvrement, cette créance doit, à la demande des autorités compétentes de cet État, être acceptée aux fins de l'adoption de

vidta åtgärder för säkerställande av skattefordran i enlighet med bestämmelserna i dess lagstiftning som om fordran var en av dess egna skattefordringar. Detta gäller även om skattefordran vid den tidpunkt då sådana åtgärder vidtas inte är verkställbar i den förstnämnda staten eller gäldenären har rätt att hindra att fordran drivs in.

5. Trots bestämmelserna i punkterna 3 och 4 ska en skattefordran som erkänns av en avtalsslutande stat i enlighet med punkt 3 eller 4 inte i denna stat beröras av tidsfrister eller åtnjuta någon förmånsrätt som enligt lagstiftningen i denna stat gäller för en skattefordran på grund av fordrans art. En skattefordran som erkänns av en avtalsslutande stat i enlighet med punkt 3 eller 4 ska inte heller åtnjuta förmånsrätt som enligt lagstiftningen i den andra avtalsslutande staten gäller för skattefordran.

6. Mål och ärenden som gäller förekomsten, giltigheten eller beloppet av en skattefordran i en avtalsslutande stat ska inte inledas vid domstolar eller administrativa myndigheter i den andra avtalsslutande staten.

7. Om skattefordran, efter det att en avtalsslutande stat har gjort en begäran i enlighet med punkt 3 eller 4 men innan den andra avtalsslutande staten har drivit in och överfört skattefordran till den förstnämnda staten,

a) i fall som avses i punkt 3 upphör att vara en sådan skattefordran i den förstnämnda staten som är verkställbar enligt lagstiftningen i denna stat och som gäldenären enligt lagstiftningen i denna stat inte vid tidpunkten i fråga kan hindra indrivningen av, eller

b) i fall som avses i punkt 4 upphör att vara en sådan skattefordran i den förstnämnda staten som enligt lagstiftningen i denna stat kan bli föremål för säkringsåtgärder i syfte att säkerställa indrivningen,

ska den behöriga myndigheten i den förstnämnda staten utan dröjsmål underrätta den behöriga myndigheten i den andra

mesures conservatoires, par les autorités compétentes de l'autre État contractant. Cet autre État doit prendre des mesures conservatoires à l'égard de cette créance fiscale conformément aux dispositions de sa législation comme s'il s'agissait d'une créance fiscale de cet autre État même si, au moment où ces mesures sont appliquées, la créance fiscale n'est pas recouvrable dans le premier État ou est due par une personne qui a le droit d'empêcher son recouvrement.

5. Nonobstant les dispositions des paragraphes 3 et 4, les délais de prescription et la priorité applicables, en vertu de la législation d'un État contractant, à une créance fiscale en raison de sa nature en tant que telle ne s'appliquent pas à une créance fiscale acceptée par cet État aux fins du paragraphe 3 ou 4. En outre, une créance fiscale acceptée par un État contractant aux fins du paragraphe 3 ou 4 ne peut se voir appliquer aucune priorité dans cet État en vertu de la législation de l'autre État contractant.

6. Les procédures concernant l'existence, la validité ou le montant d'une créance fiscale d'un État contractant ne sont pas soumises aux tribunaux ou organes administratifs de l'autre État contractant.

7. Lorsqu'à tout moment après qu'une demande a été formulée par un État contractant en vertu du paragraphe 3 ou 4 et avant que l'autre État ait recouvré et transmis le montant de la créance fiscale en question au premier État, cette créance fiscale cesse d'être :

a) dans le cas d'une demande présentée en vertu du paragraphe 3, une créance fiscale du premier État qui est recouvrable en vertu des lois de cet État et est due par une personne qui, à ce moment, ne peut, en vertu des lois de cet État, empêcher son recouvrement, ou

b) dans le cas d'une demande présentée en vertu du paragraphe 4, une créance fiscale du premier État à l'égard de laquelle cet État peut, en vertu de sa législation, prendre des mesures conservatoires pour assurer son recouvrement,

les autorités compétentes du premier État notifient promptement ce fait aux autorités compétentes de l'autre État et le premier État,

avtalsslutande staten om detta och ska den förstnämnda staten, i enlighet med vad den andra staten bestämmer, antingen vilandeförklara eller återkalla sin begäran.

8. Bestämmelserna i denna artikel medför inte skyldighet för en avtalsslutande stat att

a) vidta förvaltningsåtgärder som avviker från lagstiftning och administrativ praxis i denna avtalsslutande stat eller i den andra avtalsslutande staten,

b) vidta åtgärder som strider mot allmänna hänsyn (*ordre public*),

c) ge handräckning, om den andra avtalsslutande staten inte har uttömt alla rimliga möjligheter till indrivning eller säkringsåtgärder som finns tillgängliga enligt dess lagstiftning eller administrativa praxis,

d) ge handräckning i fall där den administrativa bördan för denna stat uppenbart inte står i proportion till den nytta som står att vinna för den andra avtalsslutande staten.

Artikel 26

Medlemmar av diplomatiska beskickningar och konsulat

1. Bestämmelserna i detta avtal berör inte de privilegier vid beskattningen som enligt folkkrättens allmänna regler eller enligt bestämmelser i särskilda överenskommelser tillkommer medlemmar av diplomatiska beskickningar och konsulat och medlemmar av permanenta delegationer vid internationella organisationer.

2. Trots bestämmelserna i artikel 4 ska en fysisk person som är medlem av en avtalsslutande stats diplomatiska beskickning, konsulat eller ständiga representation, som är belägen i den andra avtalsslutande staten eller i en tredjestat, vid tillämpningen av detta avtal anses ha hemvist i den sändande staten under förutsättning att personen i den sändande staten beskattas för hela sin inkomst på samma sätt som personer med hemvist i denna stat.

au choix de l'autre État, suspend ou retire sa demande.

8. Les dispositions du présent article ne peuvent en aucun cas être interprétées comme imposant à un État contractant l'obligation :

a) de prendre des mesures administratives dérogeant à sa législation et à sa pratique administrative ou à celles de l'autre État contractant ;

b) de prendre des mesures qui seraient contraires à l'ordre public ;

c) de prêter assistance si l'autre État contractant n'a pas pris toutes les mesures raisonnables de recouvrement ou de conservation, selon le cas, qui sont disponibles en vertu de sa législation ou de sa pratique administrative ;

d) de prêter assistance dans les cas où la charge administrative qui en résulte pour cet État est nettement disproportionnée par rapport aux avantages qui peuvent en être tirés par l'autre État contractant.

Article 26

Membres des missions diplomatiques et consulaires

1. Les dispositions de la présente Convention ne portent pas atteinte aux privilèges fiscaux dont bénéficient les membres des missions diplomatiques ou postes consulaires et les membres des délégations permanentes auprès d'organisations internationales en vertu soit des règles générales du droit international, soit des dispositions d'accords particuliers.

2. Nonobstant les dispositions de l'article 4, toute personne physique qui est membre d'une mission diplomatique, d'un poste consulaire ou d'une délégation permanente d'un État contractant, situé dans l'autre État contractant ou dans un État tiers, est considérée, aux fins de la Convention, comme un résident de l'État accréditant, à condition qu'elle soit soumise dans l'État accréditant aux mêmes obligations, en matière d'impôts sur l'ensemble de son revenu, que les résidents de cet État.

3. Avtalet tillämpas inte på internationella organisationer eller på deras organ eller tjänstemän och inte heller på personer som i egenskap av medlemmar av en tredjestats diplomatiska beskickning, konsulat eller ständiga representation vistas i en avtalsslutande stat och som inte behandlas som en person med hemvist i någon av de avtalsslutande staterna vid beskattning av inkomst.

Artikel 27

Nekande av förmåner enligt avtalet

Trots de övriga bestämmelserna i detta avtal ska en förmån enligt avtalet inte ges i fråga om en inkomst, om det med hänsyn till alla relevanta fakta och omständigheter rimligen kan antas att ett av de huvudsakliga syftena med det arrangemang eller den transaktion som direkt eller indirekt resulterade i förmånen var att få förmånen, om det inte fastställs att det under omständigheterna är förenligt med de relevanta bestämmelsernas ändamål och syfte att förmånen ges.

Artikel 28

Tillämpnings sätt

1. De behöriga myndigheterna i de avtalsslutande staterna kan enas om sättet att tillämpa detta avtal.

2. I synnerhet ska, för erhållande i en avtalsslutande stat av de förmåner som avses i artiklarna 10, 11 och 12, personer med hemvist i den andra avtalsslutande staten uppvisa de handlingar som den förstnämnda staten förutsätter.

Artikel 29

Ikraftträdande

1. Vardera avtalsslutande staten ska underrätta den andra när förutsättningarna för ikraftträdandet av detta avtal har uppfyllts.

3. La Convention ne s'applique pas aux organisations internationales, à leurs organes ou à leurs fonctionnaires, ni aux personnes qui sont membres d'une mission diplomatique, d'un poste consulaire ou d'une délégation permanente d'un État tiers, lorsqu'ils se trouvent sur le territoire d'un État contractant et ne sont pas traités comme des résidents dans l'un ou l'autre État contractant en matière d'impôts sur le revenu.

Article 27

Refus d'octroi des avantages conventionnels

Nonobstant les autres dispositions de la présente Convention, un avantage au titre de celle-ci ne sera pas accordé au titre d'un élément de revenu s'il est raisonnable de conclure, compte tenu de l'ensemble des faits et circonstances propres à la situation, que l'octroi de cet avantage était l'un des objets principaux d'un montage ou d'une transaction ayant permis, directement ou indirectement, de l'obtenir, à moins qu'il soit établi que l'octroi de cet avantage dans ces circonstances serait conforme à l'objet et au but des dispositions pertinentes de la présente Convention.

Article 28

Modalités d'application

1. Les autorités compétentes des États contractants peuvent régler les modalités d'application de la présente Convention.

2. En particulier, pour obtenir dans un État contractant les avantages prévus aux articles 10, 11 et 12, les résidents de l'autre État contractant doivent présenter la documentation requise par le premier État.

Article 29

Entrée en vigueur

1. Chacun des États contractants notifie à l'autre l'accomplissement des procédures requises pour l'entrée en vigueur de la

Avtalet träder i kraft trettio dagar efter dagen för den senare av underrättelserna.

2. Bestämmelserna i avtalet tillämpas

a) i Finland

(i) i fråga om skatter som innehålls vid källan, på inkomst som förvärvas den 1 januari det kalenderår som följer närmast efter det år då avtalet träder i kraft eller senare,

(ii) i fråga om övriga skatter på inkomst, på skatter som bestäms för skatteår som börjar den 1 januari det kalenderår som följer närmast efter det år då avtalet träder i kraft eller senare,

(iii) i fråga om övriga skatter, på beskattning där den händelse som ligger till grund för skatterna inträffar efter det kalenderår då avtalet träder i kraft,

b) i Frankrike

(i) i fråga om sådana skatter på inkomst som innehålls vid källan, på belopp som beskattas efter det kalenderår då avtalet träder i kraft,

(ii) i fråga om sådana skatter på inkomst som inte innehålls vid källan, på inkomst som hänförs till sådana kalenderår eller räkenskapsperioder, enligt vad som är tillämpligt, som börjar efter det kalenderår då avtalet träder i kraft,

(iii) i fråga om övriga skatter, på beskattning där den händelse som ligger till grund för skatterna inträffar efter det kalenderår då avtalet träder i kraft.

3. Tillämpningen av det i Helsingfors den 11 september 1970 mellan Republiken Frankrikes regering och Republiken Finlands regering ingångna avtalet för förhindrande av dubbelbeskattning av inkomst och förmögenhet samt kringgående av skatt (nedan ”1970 års avtal”) upphör att vara tillämpligt i fråga om de skatter som omfattas av tillämpningsområdet för detta avtal i enlighet med bestämmelserna i punkt 2. Giltigheten för 1970 års avtal upphör vid den sista tidpunkt då det enligt den föregående bestämmelsen i denna punkt är tillämpligt.

présente Convention. Celle-ci entre en vigueur le trentième jour suivant la date de réception de la dernière de ces notifications.

2. Les dispositions de la Convention s’appliquent :

a) en Finlande :

(i) en ce qui concerne les impôts perçus par voie de retenue à la source, sur les revenus perçus à compter du premier janvier de l’année civile qui suit celle au cours de laquelle la Convention est entrée en vigueur ;

(ii) en ce qui concerne les autres impôts sur le revenu, aux impôts dus pour toute année d’imposition commençant à compter du premier janvier de l’année civile qui suit celle au cours de laquelle la Convention est entrée en vigueur ;

(iii) en ce qui concerne les autres impôts, aux impositions dont le fait générateur interviendra après l’année civile au cours de laquelle la Convention est entrée en vigueur.

b) en France :

(i) en ce qui concerne les impôts sur le revenu perçus par voie de retenue à la source, aux sommes imposables après l’année civile au cours de laquelle la Convention est entrée en vigueur ;

(ii) en ce qui concerne les impôts sur le revenu qui ne sont pas perçus par voie de retenue à la source, aux revenus afférents, suivant les cas, à toute année civile ou tout exercice commençant après l’année civile au cours de laquelle la Convention est entrée en vigueur ;

(iii) en ce qui concerne les autres impôts, aux impositions dont le fait générateur intervient après l’année civile au cours de laquelle la Convention est entrée en vigueur.

3. La Convention entre le Gouvernement de la République française et le Gouvernement de la République de Finlande tendant à éviter les doubles impositions et à prévenir l’évasion fiscale en matière d’impôts sur le revenu et sur la fortune, signée à Helsinki le 11 septembre 1970 (ci-après dénommée « la Convention de 1970 »), cessera de produire ses effets en ce qui concerne les impôts auxquels la présente Convention s’applique conformément aux dispositions du paragraphe 2. La Convention de 1970 prendra fin à la date à laquelle elle sera applicable pour la dernière fois

4. Om en fysisk person
a) hade hemvist i en avtalsslutande stat den dag då avtalet undertecknades, och

b) vid den tidpunkten fick sådan pension eller annan liknande ersättning från den andra avtalsslutande staten som enligt bestämmelserna i artikel 18 eller 21 i 1970 års avtal beskattas endast i den förstnämnda staten,

beskattas denna pension eller andra liknande ersättning trots bestämmelserna i artikel 17 i detta avtal endast i den förstnämnda staten. Bestämmelserna i denna punkt tillämpas endast så länge som personen utan avbrott har hemvist i den förstnämnda staten.

5. Om en fysisk person

a) hade hemvist i en avtalsslutande stat den dag då avtalet undertecknades, och

b) vid den tidpunkten fick sådan ersättning, inbegripet pension, som betalas av eller från fonder inrättade av den andra avtalsslutande staten, en av dess regionala eller lokala myndigheter eller en av dess offentliga inrättningar på grund av arbete som utförts i denna andra stats, denna lokala eller regionala myndighets eller denna inrättnings tjänst vid handhavande av offentliga uppdrag,

beskattas denna ersättning, inbegripet pension, trots bestämmelserna i artikel 18 fortsättningsvis i enlighet med bestämmelserna om vederlag i artikel 19 i 1970 års avtal.

6. Trots ikraftträdandet av detta avtal har fysiska personer, som vid ikraftträdandet av avtalet har rätt till förmåner som avses i artikel 20 stycke 2 i 1970 års avtal, fortsättningsvis rätt till dessa förmåner tills personen inte längre skulle ha rätt till förmånerna, om 1970 års avtal hade förblivit i kraft.

Artikel 30

conformément aux dispositions précédentes du présent paragraphe.

4. Lorsqu'une personne physique :

a) était un résident de l'un des États contractants à la date de signature de la Convention, et

b) qu'à cette date, percevait des pensions ou autres rémunérations similaires provenant de l'autre État contractant qui, en application des dispositions de l'article 18 ou 21 de la Convention de 1970, n'étaient imposables que dans le premier État,

ces pensions ou autres rémunérations similaires, nonobstant les dispositions de l'article 17 de la Convention, ne sont imposables que dans le premier État. Les dispositions du présent paragraphe ne s'appliquent qu'aussi longtemps que la personne physique est, sans interruption, un résident du premier État.

5. Lorsqu'une personne physique :

a) était un résident de l'un des États contractants à la date de signature de la Convention, et

b) qu'à cette date, percevait des rémunérations, y compris des pensions, payées directement ou sur des fonds créés par l'autre État contractant ou une collectivité locale ou territoriale de celui-ci, ou un établissement public de cet autre État, au titre de services rendus à cet autre État ou collectivité locale ou territoriale ou établissement public dans l'exercice de fonctions à caractère public,

ces rémunérations, y compris les pensions, nonobstant les dispositions de l'article 18, restent imposables conformément à l'article 19 de la Convention de 1970.

6. Nonobstant l'entrée en vigueur de la présente Convention, une personne physique qui a droit aux avantages du paragraphe 2 de l'article 20 de la Convention de 1970 au moment de l'entrée en vigueur de la présente Convention, continue d'avoir droit à ces avantages jusqu'à la date à laquelle la personne physique aurait cessé d'avoir droit à de tels avantages si la Convention de 1970 était restée en vigueur.

Article 30

Upphörande

1. Detta avtal gäller tills vidare. Vardera avtalsslutande staten kan dock säga upp avtalet genom att på diplomatisk väg lämna en underrättelse om uppsägning minst sex månader före utgången av ett kalenderår.

2. I detta fall upphör avtalet att vara tillämpligt

a) i Finland

(i) i fråga om skatter som innehålls vid källan, på inkomst som förvärvas den 1 januari det kalenderår som följer närmast efter det år då underrättelsen lämnas eller senare,

(ii) i fråga om övriga skatter på inkomst, på skatter som bestäms för skatteår som börjar den 1 januari det kalenderår som följer närmast efter det år då underrättelsen lämnas eller senare,

(iii) i fråga om övriga skatter, på beskattning där den händelse som ligger till grund för skatterna inträffar efter det kalenderår då underrättelsen lämnas,

b) i Frankrike

(i) i fråga om sådana skatter på inkomst som innehålls vid källan, på belopp som beskattas efter det kalenderår då underrättelsen lämnas,

(ii) i fråga om sådana skatter på inkomst som inte innehålls vid källan, på inkomst som hänförs sig till sådana kalenderår eller räkenskapsperioder, enligt vad som är tillämpligt, som börjar efter det kalenderår då underrättelsen lämnas,

(iii) i fråga om övriga skatter, på beskattning där den händelse som ligger till grund för skatterna inträffar efter det kalenderår då underrättelsen lämnas.

Till bekräftelse härav har undertecknade, därtill vederbörligen befullmäktigade, undertecknat detta avtal.

Upprättat i Helsingfors den 4 april 2023 i två exemplar på finska och franska, vilka båda texter är lika giltiga.

Dénonciation

1. La présente Convention demeurera en vigueur sans limitation de durée. Toutefois, chacun des États contractants pourra la dénoncer moyennant un préavis notifié par la voie diplomatique au moins six mois avant la fin de toute année civile.

2. Dans ce cas, la Convention ne sera plus applicable :

a) en Finlande :

(i) en ce qui concerne les impôts perçus par voie de retenue à la source, sur les revenus perçus à compter du premier janvier de l'année civile qui suit celle au cours de laquelle la dénonciation aura été notifiée ;

(ii) en ce qui concerne les autres impôts sur le revenu, aux impôts dus pour toute année d'imposition commençant à compter du premier janvier de l'année civile qui suit celle au cours de laquelle la dénonciation aura été notifiée ;

(iii) en ce qui concerne les autres impôts, aux impositions dont le fait générateur interviendra après l'année civile au cours de laquelle la dénonciation aura été notifiée ;

b) en France :

(i) en ce qui concerne les impôts sur le revenu perçus par voie de retenue à la source, aux sommes imposables après l'année civile au cours de laquelle la dénonciation aura été notifiée ;

(ii) en ce qui concerne les impôts sur le revenu qui ne sont pas perçus par voie de retenue à la source, aux revenus afférents, suivant les cas, à toute année civile ou tout exercice commençant après l'année civile au cours de laquelle la dénonciation aura été notifiée ;

(iii) en ce qui concerne les autres impôts, aux impositions dont le fait générateur interviendra après l'année civile au cours de laquelle la dénonciation aura été notifiée.

EN FOI DE QUOI, les soussignés, dûment autorisés à cet effet, ont signé la présente Convention.

FAIT à Helsinki, le 4 avril 2023, en double exemplaire, en langues finlandaise et française, les deux textes faisant également foi.

För Republiken
Finlands regering

Annika Saarikko
Finansminister

Pour le Gouvernement
de la République de Finlande

Annika Saarikko
Ministre des Finances

För Republiken
Frankrikes regering

Agnès Cukierman
Frankrikes ambassadör i Finland

Pour le Gouvernement
de la République française

Agnès Cukierman
Ambassadrice de France en Finlande

PROTOKOLL

I samband med undertecknandet av avtalet mellan Republiken Finlands regering och Republiken Frankrikes regering för att undanröja dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och för att förhindra kringgående av skatt och skatteundandragande har regeringarna enats om följande bestämmelser, som utgör en integrerad del av avtalet.

1. När det gäller artikel 3.1 c omfattar Frankrikes utomeuropeiska förvaltningsområden Guadeloupe, Franska Guyana, Martinique, Réunion och Mayotte. Den behöriga myndigheten i Frankrike ska underrätta den behöriga myndigheten i Finland om alla eventuella ändringar i denna förteckning.

2. När det gäller artikel 6 inbegriper uttrycket ”fast egendom” byggnader och inrättningar som ligger på någon annans mark och som tillsammans med besittningsrätten till marken kan överföras till en tredje part utan markägarens samtycke.

3. Trots de övriga bestämmelserna i detta avtal ska de kollektiva investeringsinstrument, bildade i en avtalsslutande stat, som omfattas av tillämpningsområdet för direktiv 2009/65/EG (fondföretag) erhålla de förmåner som avses i artiklarna 10 och 11. Sådana kollektiva investeringsinstrument, bildade i en avtalsslutande stat, som inte är fondföretag och som enligt lagstiftningen i den andra avtalsslutande staten jämföras med dess kollektiva investeringsinstrument ska erhålla de förmåner som avses i artiklarna 10 och 11 i fråga om den del av inkomsten som motsvarar rättigheterna hos personer med hemvist i en avtalsslutande stat eller hos personer med hemvist i en sådan annan stat med vilken den avtalsslutande stat från vilken vinstutdelningen eller räntan härrör har ingått ett avtal om handräckning för att förhindra kringgående av skatt och skatteundandragande.

PROTOCOLE

Au moment de procéder à la signature de la Convention entre le Gouvernement de la République française et le Gouvernement de la République de Finlande pour l'élimination de la double imposition en matière d'impôts sur le revenu et la prévention de l'évasion et de la fraude fiscales, les Gouvernements sont convenus des dispositions suivantes qui font partie intégrante de la Convention.

1. En ce qui concerne le sous-paragraphe c) du paragraphe 1 de l'article 3, les collectivités territoriales d'outre-mer sont la Guadeloupe, la Guyane, la Martinique, la Réunion et Mayotte. L'autorité compétente française notifie à l'autorité compétente finlandaise toute modification de cette liste.

2. En ce qui concerne l'article 6, il est entendu que l'expression « biens immobiliers » comprend les constructions ou installations situées sur le terrain d'autrui et qui, avec le droit d'occuper ce terrain, peuvent être transférées à un tiers sans le consentement du propriétaire.

3. Nonobstant toute autre disposition de la présente Convention, les organismes de placement collectif établis dans un État contractant couverts par la Directive 2009/65/CE (OPCVM) bénéficient des avantages des articles 10 et 11. Les organismes de placement collectif qui ne constituent pas des OPVCM, établis dans un État contractant, qui sont assimilés selon la législation de l'autre État contractant à ses organismes de placement collectif, bénéficient des avantages des articles 10 et 11 pour la fraction de ces revenus correspondant aux droits détenus par des personnes qui sont résidentes d'un État contractant ou par des personnes résidentes de tout autre État avec lequel l'État contractant d'où proviennent les dividendes ou les intérêts a conclu une convention d'assistance administrative en vue de lutter contre l'évasion et la fraude fiscales.

4. Bestämmelserna i artikel 14.2 tillämpas inte på uthyrda arbetstagare. Vid tillämpningen av föregående mening anses en arbetstagare med hemvist i en avtalsslutande stat vara uthyrd, när arbetstagaren av en person (uthyrare) ställs till en annan persons förfogande för att utföra arbete i denna andra persons (uppdragsgivare) affärsverksamhet i den andra avtalsslutande staten, förutsatt att uppdragsgivaren har hemvist eller fast driftställe i denna andra avtalsslutande stat och att uthyraren inte har ansvar för arbetsresultatet och inte står risken för det.

Vid avgörandet av frågan om en arbetstagare ska anses vara uthyrd ska det göras en samlad bedömning där det särskilt beaktas om

- a) uppdragsgivaren svarar för den övergripande arbetsledningen,
- b) arbetet utförs på en arbetsplats som disponeras av uppdragsgivaren och som uppdragsgivaren ansvarar för,
- c) ersättningen till uthyraren beräknas enligt den tid som gått åt eller på basis av något annat samband mellan ersättningen och den lön arbetstagaren får,
- d) största delen av arbetsredskap och material ställs till förfogande av uppdragsgivaren, och
- e) uthyraren inte ensidigt bestämmer antalet arbetstagare och de kvalifikationer dessa ska ha.

5. När det gäller artikel 19 inbegriper uttrycket ”affärspraktikant eller yrkeslärling” personer som utför frivilligt arbete i sådana internationella sammanhang som definieras i första boken, avdelning II, kapitel II, L122-1 § och de därpå följande paragraferna i den franska lagen om beväringstjänst (code du service national) eller i andra likadana eller huvudsakligen liknande bestämmelser som har trätt i kraft i en avtalsslutande stat efter dagen för undertecknande av avtalet.

Till bekräftelse härav har undertecknade, därtill vederbörligen befullmäktigade, undertecknat detta protokoll.

4. Les dispositions du paragraphe 2 de l'article 14 ne s'appliquent pas au prêt de main d'œuvre. Aux fins de la phrase précédente, un salarié, qui est un résident d'un État contractant, est considéré comme faisant l'objet d'un prêt de main d'œuvre s'il est mis à la disposition d'une autre personne par une personne (le prêteur) pour effectuer un travail dans l'entreprise de cette autre personne (l'emprunteur) dans l'autre État contractant, à condition que l'emprunteur soit un résident de cet autre État ou y dispose d'un établissement stable et que le prêteur n'assume aucune responsabilité ni aucun risque quant au résultat du travail.

Pour déterminer si un salarié doit être considéré comme faisant l'objet d'un prêt de main d'œuvre, un examen complet doit être effectué, en particulier afin de déterminer si :

- a) la supervision générale du travail incombe à l'emprunteur ;
- b) le travail est exécuté dans un lieu de travail qui est à la disposition de l'emprunteur et dont il a la responsabilité ;
- c) la rémunération du prêteur est calculée en fonction du temps passé ou par référence à tout autre rapport entre la rémunération et le salaire perçu par le salarié ;
- d) la majeure partie de l'outillage et du matériel est fournie par l'emprunteur ; et
- e) le prêteur ne décide pas unilatéralement du nombre de salariés ou de leurs qualifications.

5. En ce qui concerne l'article 19, il est entendu que les termes « apprenti ou stagiaire » comprennent toute personne qui accomplit un volontariat international tel que défini par les articles L. 122-1 et suivants du chapitre II du titre II du livre Ier du code du service national français, ou toute autre disposition identique ou analogue qui entrerait en vigueur dans un État contractant après la date de signature de la Convention.

EN FOI DE QUOI, les soussignés, dûment autorisés à cet effet, ont signé le présent Protocole.

Upprättat i Helsingfors den 4 april 2023 i två exemplar på finska och franska, vilka båda texter är lika giltiga.

FAIT à Helsinki, le 4 avril 2023, en double exemplaire, en langues finlandaise et française, les deux textes faisant également foi.

För Republiken
Finlands regering

Annika Saarikko
Finansminister

För Republiken
Frankrikes regering

Agnès Cukierman
Frankrikes ambassadör i Finland

Pour le Gouvernement
de la République de Finlande

Annika Saarikko
Ministre des Finances

Pour le Gouvernement
de la République française

Agnès Cukierman
Ambassadrice de France en Finlande